«Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι τὸ δικαίωμα, ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ εὐθύνη ὅλων ἡμῶν.»
JOHN F. KENNEDY

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1962
ΕΤΟΣ Α' ◆ ΑΡΙΘ. 2

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

MODERN EDUCATION & FOREIGN LANGUAGES

A MONTHLY REVIEW

Published
with the cooperation of the
INSTITUTE OF AMERICAN STUDIES - I.A.S.

ATHENS

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. JOHN F. KENNEDY
ἐν μέσῳ ξένων φοιτητῶν
(Διάγγελμά του ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως δημοσιεύεται εἰς σελ. 32-34)

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

◆ ΟΡΓΑΝΟΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

◆ ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΝΣΤ. Α. ΓΕΡΑΡΔΟΣ

◆ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ — IAS

◆ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΕΓΑΡΟΝ Ι.Α.Σ. - ΦΕΙΔΙΟΥ 5 γ
ΤΗΛ. 620.180 - 621.276

ΑΘΗΝΑΙ

MODERN EDUCATION & FOREIGN LANGUAGES

A MONTHLY REVIEW

Editor : CONST. A. GERARDOS

Published with the cooperation of the

INSTITUTE OF AMERICAN STUDIES - I.A.S.

Annual Subscription :

In Greece... Drs. 100.— In other Countries $ 10.—

OFFICES : IAS Building, 5c Pheidiou St. — Athens — Greece
Tel. No. 620—180

VOLUME I **DECEMBER 1962** **NUMBER 2**

CONTENTS

— Mr. Gr. Cassimatis, Minister of Education, discusses the problems of Greek education . . . . . Pages 28—29
— Notes . . . . . » 30—31
— President Kennedy on education (in Greek and English) . . . . . » 32—34
— The language problem in the Sciences (by G. Abbot) . . . . . » 35
— The English language as the world language (by Barrett McGurn) . » 36
— Vocational orientation and its problems (by J. Theodorou) . . . . » 37
— The American contribution to Greek education (in Greek and English) . » 38—40
— The teaching of foreign languages » 41
— The need for coordination (by C.A. Gerardos) . . . . . Page 43
— Schools for apprentices (by J. Theodorou) . . . . » 45
— Foreign languages teaching in various countries . . . . . » 47
— Pronunciation teaching (by J. D. Logan Jr.) (In English with a Greek summary) . . . . . » 48—50
— Use of Greek in English teaching (by N. Th. Theodorides) . . . . . » 51
— Educational news . . . . » 52
— Assembly of the Union of Technical and Vocational Schools . . . . » 53
— Cultural Institutions . . . . . » 54

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ - ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Γραφεῖα : Μέγαρον ΙΑS—Φειδίου 5γ—Ἀθῆναι
Τηλ. 620-180 — Τηλ. Συντάξεως 621-276

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ :

Ἰδιωτῶν :	Δρ. 100	Ὀργανισμῶν	Δρ. 300
Σπουδαστῶν	» 60	Ἐξωτερικοῦ	$ 10.—

(Ἐμβάσματα : Κωνστ. Γεράρδον, Φειδίου 5γ—Ἀθήνας)

Διαφημίσεις : Τηλ. 621-276

Ὑπεύθυνος Συντάξεως : Κωνστ. Α. Γεράρδος, Αἰγινήτου 12, Ἀθῆναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου : Μ. Χ. Ροδάκης, Κολχίδος 39,

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

Τύποις : Χ. ΡΟΔΑΚΗ & Σία — Γερανίου 7 — Τηλ. 533.965

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

ΕΤΟΣ Α΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1962 ΑΡΙΘ. 2

Περιεχόμενα

- Ὁ κ. Γρηγ. Κασιμάτης διὰ τὰ προβλήματα τῆς παιδείας . . Σελ. 28—29
- Σημειώματα . . . . . » 30—31
- Ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν . . . . . » 32—34
- Ἡ γλῶσσα στὴν ἐπιστήμη (ὑπὸ κ. Γ. Ἄμποτ) . . . . . » 35
- Ἕνα σχέδιον διὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα παγκόσμιος (ὑπὸ κ. Barret McGurn) . . . . . » 36
- Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός. Ἡ σημασία καὶ τὰ προβλήματα ἐφαρμογῆς του (ὑπὸ κ. Ι. Θεοδώρου) . . . . . » 37
- Ἡ ἀμερικανικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν . . . » 38—40
- Πῶς ἀντιμετωπίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν. » 41
- Ἀνάγκη ἐπαγγελματικοῦ συντονισμοῦ (ὑπὸ κ. Κ. Α. Γεράρδου) . » 43
- Αἱ σχολαὶ μαθητείας . . . . . » 45
- Αἱ ξέναι γλῶσσαι εἰς τὰ διάφορα κράτη . . . . . » 47
- Ἡ διδασκαλία τῆς προφορᾶς (ὑπὸ κ. J. D. Logan Jr.) . . . » 48—50
- Ἡ χρῆσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς (ὑπὸ κ. Ν. Θ. Θεοδωρίδη) . . . . . » 51
- Εἰδήσεις γύρω ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν . . . . . » 52
- Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Ἰδιωτ. Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν . . . . . » 53
- Κίνησις μορφωτικῶν Ἱδρυμάτων—Διάφορα . . . . . » 54

Ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης παραδίδει τὰ ἐποπτικὰ ὄργανα

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ 10ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν ἐγένετο ἐν τελετῇ, παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γρ. Κασιμάτη, ἡ διανομὴ τῶν δωρεὰν παραχωρηθέντων εἰς 50 γυμνάσια καὶ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς πρωτευούσης ἐποπτικῶν ὀργάνων διδασκαλίας, καθὼς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τῆς διαταγῆς περὶ παροχῆς χημικῶν ὀργάνων καὶ οὐσιῶν εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης ὡμίλησε διὰ τὰ προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Τὰ βαρυσήμαντα λόγια τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δημοσιεύομεν εἰς τὴν ἔναντι σελίδα. Ἀναφερόμενος εἰδικώτερον εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐποπτικῶν ὀργάνων, ὁ κ. Γρ. Κασιμάτης εἶπε :

«Δὲν θὰ σᾶς ὁμιλήσω γιὰ τὴν σημασία τῶν ἐποπτικῶν ὀργάνων. Συμπληρώνεται αὐτὲς τὶς μέρες ἡ διανομὴ σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Πρωτευούσης. Ἔχουν ἤδη διανεμηθῆ καὶ σὲ πολλὰ σχολεῖα τῶν ἐπαρχιῶν. Σήμερα μπροστά σας θὰ ὑπογράφω τὴν διαταγήν τῆς διανομῆς χημικῶν ὀργάνων καὶ χημικῶν οὐσιῶν εἰς ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους. Καὶ ὄχι μόνο αὐτό. Ἀλλὰ, ἀφοῦ σ' ἕνα μόνον χρόνο κατωρθώσαμε νὰ μοιράσωμε δωρεάν, σὲ ὅλα τὰ γυμνάσια καὶ σὲ πολλὰ δημοτικὰ σχολεῖα τόσα καὶ τόσα πράγματα, καταλαβαίνετε ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν ὅλων σας μποροῦν νὰ γίνουν πολλὰ. Καὶ θὰ γίνουν.»

Ὁ κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
διὰ τὰ προβλήματα τῆς παιδείας

Μὲ σαφήνειαν, μὲ θάρρος γνώμης, μὲ εἰλικρίνειαν, μὲ βαθεῖαν γνῶσιν τῶν ζητημάτων ἀλλὰ καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ἑλληνικῶν δυνατοτήτων, μακρὰν πάσης εὐθυνῆς καὶ εὐκόλου δημαγωγίας, ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διὰ τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς παιδείας κατὰ τὴν τελετὴν τῆς διανομῆς τῶν ἐποπτικῶν ὀργάνων εἰς τὰ σχολεῖα, περὶ ἧς γράφομεν εἰς τὴν ἔναντι σελίδα. Καὶ εἶπε :

«ΝΟΜΙΖΩ πὼς ἔχουμε ὅλοι ὑποχρέωσι νὰ ἀντιμετωπίσωμε τὰ προβλήματα τῆς παιδείας ἡνωμένοι καὶ λογικοὶ. Καὶ νὰ ἀφήσωμε κάθε προσπάθεια ἀτομικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν προβλημάτων αὐτῶν, γιὰ νὰ μπορέσωμε κάποτε νὰ φθάσωμε εἰς τὴν τελειότητα. Γιατὶ ἀπέχουμε πολὺ ἀπὸ τὴν τελειότητα. Καὶ ὁ πρῶτος ποὺ δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπ' ὅσα μέχρι σήμερα ἔχουν γίνει, εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος.

»Ἀφήσαμε πάρα πολλὰ χρόνια τὴν παιδεία παραμελημένη. Δὲν τὴν ἀφήσαμε παραμελημένη γιατὶ περιωρίσαμε τὸ ἐνδιαφέρον μας. Ἀλλὰ τὴν ἀφήσαμε παραμελημένη, ὅπως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, γιατὶ δὲν καταλάβαμε τὸν ρυθμὸ τῆς ἀναπτύξεως ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὸν δεύτερον πόλεμο καὶ ὕστερα. Ἀπὸ τὸν δεύτερο πόλεμο καὶ ὕστερα, ἡ μόρφωσις ἔγινε ἀνάγκη τῶν μαζῶν.

» Δὲν εἶναι πιὰ ἡ μόρφωσις τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν ὀλίγων. Εἶναι ἡ ἐπιταγὴ τῆς ψυχῆς τῶν πολλῶν. Καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ κάθε χρόνο προσπάθειες συνεχεῖς, προσπάθειες ἀναπτύξεως, προσπάθειες νέων δημιουργιῶν. Εὐχαριστῶ τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους ποὺ μὲ προσεφώνησαν διότι ἀναγνωρίζουν ὅτι κατὰ τὸν ἕνα χρόνο τῆς ὑπουργίας μου κατέβαλα κάθε δυνατὴ προσπάθεια.

» Δὲν εἶναι ἀκόμα πλήρη τὰ σχολεῖα μας, διότι τὰ κενὰ εἶναι μεγάλα. Καὶ μολονότι πέρυσι διωρίσθησαν 700 νέοι καθηγηταὶ γυμνασίων καὶ 1.000 διδάσκαλοι, καὶ ἐφέτος τὸν Ἰανουάριο θὰ ξαναδιορισθοῦν πάλιν 1.000 διδάσκαλοι καὶ 700 καθηγηταὶ, πάλιν θὰ μείνη ἕνα ἔλλειμα τὸ ὁποῖο δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψη ἀκόμα νὰ κατανείμουμε τὰ σχολεῖα, νὰ περιορίσουμε τὸν ἀριθμὸ τῶν μαθητῶν κάθε τάξεως, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαγορεύουμε τὴν εἴσοδο, ὅπως κ α κ ῶ ς, κ ά κ ι σ τ α, κάνουμε γιὰ τὴν ἀνωτάτη παιδεία.

» Ἀλλὰ κτίζοντες κτίρια ποὺ θὰ κτίσωμε, ἀλλὰ διορίζοντες δασκάλους ποὺ θὰ διορίσωμε, συμπληρώνοντες τὰ ἐποπτικὰ ὄργανα διδασκαλίας, κάνομε ὅ,τι πρέπει, ὅ,τι μποροῦμε, κάτι περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι μποροῦμε. Γ ι α τ ὶ τ ὸ ὅ, τ ι π ρ έ π ε ι ε ἶ ν α ι, ἀ λ λ ο ί μ ο ν ο, π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ἀ π ' ὅ, τ ι μ π ο ρ ο ῦ μ ε. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ στὸν τόπο μας, εἶναι σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ὅπου τὸ ξεκίνημα γιὰ τὴν πλατύτερη μόρφωσι τῶν μαζῶν ἔχει πάρει, παγκοσμίως ἐπαναλαμβάνω, τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς φυσικοῦ φαινομένου. Αὐτὸ τὸ φυσικὸν φαινόμενον τῶν μαζῶν, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ τὸ περιορίσουν; Ποτέ. Καὶ ὅπως ἄρχισε εἰς τὴν Μέσην καὶ εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν, ὅπως ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἵδρυσιν σχολείων, ἀπὸ τὸ πλάτεμα τοῦ μαθητικοῦ ὑλικοῦ, ἀπὸ τὴν δημιουργία νέων διεξόδων, καὶ ὕστερα συμπληρώνομε σιγὰ-σιγὰ τὰς ἐλλείψεις, ἔτσι πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς παιδείας. Καὶ γιὰ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν.

» Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λένε : «Φτιάξτε πρῶτα οἰκοδομήματα καὶ ὕστερα νὰ αὐξήσωμε τοὺς μαθητάς» !

» Ὄχι! Δὲν περιμένει ὁ Ἑλληνισμός. Τὰ θέλει ἀμέσως ὅλα. Καὶ ἀκόμα, δὲν εἶναι δυνατὸν τὰ συμφέροντα τῶν ὀλίγων, ποὺ δὲν θέλουν νὰ ὑπάρξουν ἄλλοι ὁμότεχνοι, νὰ ἐπικρατήσουν.

» Παραπονούμεθα ὅτι αἱ πιστώσεις εἶνσι ὀλίγαι, καὶ εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ παραπονοῦμαι, καὶ εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ μάχομαι γιὰ νὰ τὰς αὐξήσω, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ δυνατοῦ. Ἀλλὰ δὲν δέχομαι ὅτι περιμένοντας τὰς αὐξήσεις δὲν πρέπει νὰ κάμωμε τίποτα καὶ νὰ κατοχυρώσωμε τὸν κλειστὸ ἀριθμὸ τῶν ἐπιστημόνων.»

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Εὐχαριστίαι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ἐγκαρδίως ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔσπευσαν νὰ χαιρετίσουν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν ἔκδοσίν μας καὶ νὰ παράσχουν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον μας. Ἡ θερμὴ ὑποδοχὴ των καὶ ἡ πολύτιμος συμπαράστασίς των ἀποτελοῦν μεγάλην δι' ἡμᾶς ἐνθάρρυνσιν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάβομεν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ προσκομίσωμεν καὶ ἡμεῖς μικρὸν λίθον εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον οἰκοδόμημα τῆς αὐριανῆς Ἑλληνικῆς παιδείας.

Αἱ ξέναι γλῶσσαι

ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝ νὰ τονίσωμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ὁμόθυμον καὶ ἐνθουσιώδη ἐκτίμησιν ἧς ἔτυχεν ἡ εἰδικωτέρα στροφὴ τῆς ἐκδόσεώς μας πρὸς τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ξενόγλωσσον ἐκπαίδευσιν. Καὶ διότι αἱ ξέναι γλῶσσαι ἀπέβησαν εἰς τὰς ἡμέρας μας ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα στοιχεῖα τῆς μορφώσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἕλληνος εἰς τὴν διαγραφομένην ἀποστολήν του ὄχι μόνον ὡς ἐπιχειρηματικοῦ καὶ ἐργατικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς πνευματικοῦ παράγοντος εἰς τὸν εὐρύτερον χῶρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἀλλὰ καὶ διότι ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς εἰδικεύσεως καὶ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τῶν ἔργων, καὶ ἀντὶ νὰ προσθέσωμεν μίαν ἀκόμη ἔκδοσιν εἰς τὰς πολλὰς καὶ ἀξιολόγους ἐκδόσεις ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ γενικώτερα ἐκπαιδευτικὰ θέματα, ἐθεωρήσαμεν ἐπωφελέστερον, χωρὶς νὰ ἀγνοήσωμεν καὶ ταῦτα, νὰ στρέψωμεν τὴν ἰδιαιτέραν προσοχήν μας πρὸς τὰ προβλήματα τῆς ξενογλώσσου μορφώσεως.

Πράγματι, ὁ ἐκπαιδευτικὸς οὗτος τομεύς, ἀναπτυχθεὶς μεταπολεμικῶς, ἔχει ἀνάγκην συστηματικῆς παρακολουθήσεως ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας φροντίδος, τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῶν φώτων ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, λόγῳ γνώσεων καὶ πείρας, δύνανται νὰ συμβάλουν ἐπωφελῶς εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον. Αἱ στῆλαι τῆς «ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ» τίθενται ἐλευθέρως καὶ εὐχαρίστως εἰς διάθεσίν των.

Τὰ προβλήματα τῆς παιδείας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ παιδεία διέρχεται περίοδον κρίσεως. Οὐδεὶς ἔχει πρόθεσιν, οὔτε καὶ δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ. Τὸ ἐπιμαρτυροῦν ἄλλωστε ὁ γενικὸς συναγερμὸς τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, αἱ μακραὶ συζητήσεις εἰς τὴν Βουλήν, αἱ ἀνακοινώσεις τῶν ἁρμοδίων καὶ τῶν εἰδικῶν, τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ τύπου.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ πιστεύωμεν ὅτι, παρὰ τὸ πολύπλευρον καὶ πολυσύνθετον τῶν προβλημάτων τῆς παιδείας - ὅπου ζητήματα δυνατοτήτων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, καταλλήλου προγραμματισμοῦ, ἀριθμητικῆς ἐπαρκείας ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ, ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἀναγκαίων χώρων, ἀπαιτουμένου χρόνου πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν λαμβανομένων μέτρων, καὶ πλεῖστα ἄλλα, ὑπεισέρχονται καὶ συμπλέκονται - ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύωμεν ὅτι, ἐν τῇ οὐσίᾳ, πρόκειται περὶ κρίσεως ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, ἀναπροσαρμοζομένης πρὸς τὰ νέα εὐρύτερα εὐρωπαϊκὰ πλαίσια καὶ πρὸς τὰ δεδομένα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι μέχρι πρὸ ἐλαχίστων ἐτῶν, πάντα τὰ Ἑλληνικὰ ἐκρίνοντο καὶ ἐλειτούργουν μὲ κριτήρια βαλκανικά, καὶ μὲ κριτήρια χώρας ὑπαναπτύκτου.

Ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ

ΠΑΡΟΜΟΙΑ προβλήματα τῆς παιδείας ἀντιμετωπίζουν καὶ ἄλλαι προηγμέναι χῶραι», ἐτόνισεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν λεχθέντων ἔρχεται τὸ δημοσιευόμενον εἰς ἄλλην σελίδα Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν ἀμερικανικὴν ἐκπαίδευσιν. Εἰς αὐτό, ὁ κ. Κέννεντυ διαπιστώνει ὅτι, μολονότι «οἱ Ἀμερικανοὶ παραμένουν ὁ καλύτερα ἐκπαιδευόμενος λαὸς εἰς τὸν κόσμον,... τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς Ἀμερικῆς δὲν κατώρθωσε νὰ συμβαδίσῃ μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυπλόκου τεχνολογικῆς κοινωνίας μας... Πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ ἀγράμματοι καὶ οἱ ἀνειδίκευτοι. Πάρα πολλοὶ λαμβάνουν ἐλλιπῆ εἰς ποιότητα μόρφωσιν....».

Ἡ ἐπίγνωσις ὅτι τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζομεν σήμερον δὲν ἐμφανίζονται μόνον εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλ' εἶναι παγκόσμια, δύναται ἀσφαλῶς νὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀκριβεστέραν — καὶ δικαιωτέραν — ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν πλέον ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισίν των.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἀπολογισμὸς

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, τὰ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας προσκομισθέντα στοιχεῖα καὶ οἱ ἀναφερθέντες ἀριθμοὶ κατὰ τὴν πρόσφατον ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς παιδείας, δικαιολογοῦν λελογισμένην αἰσιοδοξίαν, ὅταν ληφθοῦν ὄχι ὡς τελικὸς καὶ περαιωμένος προγραμματισμός, ἀλλ' ὡς ἕνα οὐσιαστικόν, ἀλλὰ καὶ ὄχι ὀλιγώτερον σημαντικὸν βῆμα πρὸς τὸν τελικὸν σκοπόν, ὅστις εἶναι ἡ πλήρης ἀνασυγκρότησις τῆς παιδείας μας. Ὁ ἐντὸς διετίας διορισμὸς 3.400 διδασκάλων καὶ καθηγητῶν, ἡ αὔξησις εἰς 10% τοῦ ποσοστοῦ τῶν διατιθεμένων διὰ τὴν παιδείαν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ὕψος τῶν σχετικῶν ἐπενδύσεων, ἀνελθουσῶν εἰς 189 ἑκατομμύρια δρχ. πέρυσι καὶ εἰς 430 ἑκατ. δρχ. ἐφέτος, αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνεγερθεῖσαι 4.081 νέαι αἴθουσαι διὰ τὴν Στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν καὶ 360 διὰ τὴν Μέσην, παραλλήλως πρὸς τὰ ἐπιτευχθέντα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὴν ὑπὸ ἀνέγερσιν Πανεπιστημιούπολιν, τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα τοῦ Πολυτεχνείου, τὸν συσταθέντα ὀργανισμὸν διὰ τὴν στέγασιν τῆς παιδείας καὶ πλεῖστα ἄλλα, ἀποτελοῦν πράγματι ἕνα ἀξιοσημείωτον ἀπολογισμόν. Καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν αὐτόν, ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ κ. Γρ. Κασιμάτη ἔχουν παίξει ρόλον πρωταρχικόν.

Τὸ τρίτον Πανεπιστήμιον

Η παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκφρασθεῖσα ἐλπὶς ὅτι θὰ δυνηθῇ ταχέως νὰ ἀναγγείλῃ ὅτι προχωρεῖ πρὸς τὴν ἵδρυσιν καὶ νέου Πανεπιστημίου, ἀποτελεῖ μίαν ἐξαιρετικὰ εὐοίωνον καὶ ἐνθαρρυντικὴν ἀναγγελίαν. Διότι ἀποτελεῖ πράγματι τὸν καλύτερον τρόπον ριζικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἀριθμητικοῦ προβλήματος τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως. Ἂν μάλιστα, κατὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ νέου Πανεπιστημίου, ληφθῇ φροντὶς ὅπως καὶ ἡ ὀργάνωσις καὶ τὸ ὅλον πνεῦμα αὐτοῦ στηριχθοῦν εἰς νέα συστήματα περισσότερον συγχρονισμένα καὶ περισσότερον προσηρμοσμένα πρὸς τὰ ἀκολουθούμενα εἰς προηγμένας χώρας, τότε δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ τρίτον Πανεπιστήμιον ὄχι μόνον θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἀριθμητικῆς ἀνεπαρκείας τῆς ἀνωτάτης παιδείας μας, ἀλλὰ θὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν αὐτῆς.

Συμπέρασμα

ΩΣ συμπέρασμα ὄχι μόνον τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως περὶ τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης μακρᾶς σειρᾶς τῶν προσφάτων γεγονότων, πιστεύομεν ὅτι θὰ ἠδυνάμεθα καὶ πάλιν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τοὺς λόγους τοῦ Προέδρου Κέννεντυ ἀπὸ τὸ αὐτὸ Διάγγελμα: «Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι τὸ δικαίωμα, ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ εὐθύνη ὅλων ἡμῶν». Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτήν, ἂς προχωρήσωμεν πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως, μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀλλὰ καὶ μὲ θετικότητα, μὲ ἐπίγνωσιν τῶν μεγάλων ἐλλείψεων, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀναγνώρισιν τῶν ἐπιτυγχανομένων βελτιώσεων καὶ προόδων, πρὸ παντὸς δὲ μὲ πνεῦμα συνεργασίας καὶ ὄχι ἀνταγωνισμοῦ, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον μὲ πνεῦμα ἐκμεταλλεύσεως τῶν τεραστίων δυσχερειῶν τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ Προβλήματος.

Μία παρατήρησις

ΔΕΝ ἐπιθυμοῦμεν νὰ τερματίσωμεν τὰ περὶ τῶν προβλημάτων τῆς παιδείας «Σημειώματα» ταῦτα, χωρὶς νὰ μνημονεύσωμεν καὶ μίαν σχετικὴν παρατήρησιν εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ἡ ἀξιόλογος ἐφημερὶς «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» τῆς 6.12.62, γράφουσα περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας :

> «Εἶναι πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ὑλικῶς ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς θὰ ἠδύναντο νὰ συνεισφέρουν. Ἀλλὰ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἔχει ἐγκατασταθῆ ἕνας περίεργος «σοσιαλισμὸς» εἰς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν μεγάλων προβλημάτων. Ὁ ἀναπαυτικὸς σοσιαλισμὸς τοῦ ὑπερκράτους. Αὐτὸ πρέπει ὅλα νὰ τὰ χρηματοδοτῇ, ὅλα νὰ τὰ φροντίζῃ, ὅλα νὰ τὰ κατευθύνῃ. Εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ θεωρία αὐτή. Διότι ἀπεμπολεῖ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν κατευθυντηρίους ρόλους, ὀργανικῶς ἀπαραιτήτους διὰ τὸ ἐλεύθερον καθεστώς».

Παραλληλίζοντες τὰς ἀνωτέρω ἀξιοπροσέκτους σκέψεις, μὲ τοὺς βαρυσημάντους λόγους τοῦ Προέδρου Κέννεντυ, ἀπὸ τὸ ἀνωτέρω μνημονευόμενον Διάγγελμά του, καθ' οὗς «ἡ παροχὴ τῆς παιδείας εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρέπει νὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Κράτους, τῶν τοπικῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν», θὰ ἠθέλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι καθ' ὅλον τὸν ἀξιοσημείωτον πράγματι πρὸς βελτίωσιν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας πρόσφατον ἀγῶνα, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν ἐνεφανίσθη, δὲν ἐμνημονεύθη κἄν. Καὶ ὅμως, ἡ συμβολή της κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρξεν ἀξιόλογος. Καὶ ἐπίσης ἀξιόλογος θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ἡ συμβολή της εἰς τὴν λύσιν τῶν σημερινῶν προβλημάτων.

★

Καθυστέρησις

Τὸ παρὸν τεῦχος ἐξεδόθη μὲ καθυστέρησιν, λόγῳ τεχνικῶν δυσχερειῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ν.Α. Πάουερ, ἐπιψυλασσόμενοι ὅπως ἀσχοληθῶμεν ἐκτενέστερον εἰς προσεχὲς τεῦχος μας διὰ τὴν λαμπρὰν δρᾶσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος.

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Πρὸ ἡμερῶν ἔφθασε εἰς χεῖρας μου ἡ μηνιαία ἐπιθεώρησις «Σύγχρονη Ἐκπαίδευσις — Ξέναι Γλῶσσαι», τεῦχος Αὐγούστου 1962, καὶ μετὰ μεγάλης λύπης διεπιστώσαμεν ὅτι οὐδείμοῦ γίνεται μνεία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Θηλέων Ἑλληνικοῦ, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1924 εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου μετεφέρθη μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, ἀφοῦ ἐλειτούργησεν εἰς Σμύρνην ἀπὸ τοῦ 1875.

Καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς λειτουργίας του τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον Θηλέων ἔχει προσφέρει πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν καὶ διάδοσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον ἵδρυσε τῷ 1945 σχολὴν Ἀνωτέρων Σπουδῶν, εἰς τὴν ὁποίαν μαθήτριαι ἀπόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου δύνανται νὰ εἰδικευθοῦν :

1) εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Γλῶσσαν καὶ Λογοτεχνίαν,

2) εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιστήμας καὶ νὰ καταρτισθοῦν ἀρτίως ὡς Ἀγγλόφωνοι καὶ Ἑλληνόφωνοι γραμματεῖς,

3) εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ νὰ καταρτισθοῦν ἀρτίως ὡς κοινωνικοὶ λειτουργοί.

Ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι ἡ προαναφερθεῖσα παράλειψις ὀφείλεται εἰς ἄγνοιαν τῶν ἀνωτέρω πληροφοριακῶν στοιχείων, σᾶς ἀποστέλλομεν αὐτὴν τὴν ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς ἐπιθεωρήσεώς σας.

Μετὰ τιμῆς

Norman A. Power

Διευθυντὴς Ἀγγλικοῦ Τμήματος καὶ Ὑπεύθυνος Σχολῆς Ἐλευθέρων Σπουδῶν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Διάγγελμά του τῆς 6.2.1962 διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν Ἐκπαίδευσιν

«ΚΑΝΕΝΑ καθῆκον ἀπὸ ὅσα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ Ἔθνος μας δὲν εἶναι περισσότερον σημαντικὸν ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῶν δυνατοτήτων μορφώσεως ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ μας. Ἡ ἀντίληψις ὅτι κάθε Ἀμερικανὸς πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀνώτατον ὅριον μορφώσεως διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἱκανός, δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ νέον διὰ τὴν Κυβέρνησιν· εἶναι τὸ ἐκ παραδόσεως ἰδεῶδες τῆς δημοκρατίας. Εἶναι ὅμως καιρὸς νὰ προχωρήσωμεν εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ἰδεώδους αὐτοῦ μὲ περισσοτέραν ἐνεργητικότητα καὶ μὲ ὀλιγωτέραν καθυστέρησιν.

» Διότι ἡ ἐκπαίδευσις ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ τὸ βάθρον ἀλλὰ καὶ τὴν συνεκτικὴν δύναμιν τοῦ δημοκρατικοῦ τρόπου ζωῆς μας, εἶναι τὸ κύριον κίνητρον τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας προόδου, εἶναι ἡ ὑπερτάτη ἔκφρασις τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς κοινωνίας μας, ποὺ ἐξευγενίζει καὶ πλουτίζει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν συνόψει, ἀποτελεῖ ἐν ταὐτῷ τὴν ἐπικερδεστέραν ἐπένδυσιν ποὺ ἡ κοινωνία δύναται νὰ κάμῃ, καὶ τὴν πλουσιωτέραν ἀμοιβὴν ποὺ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ.

» Σήμερον, περισσότερον παρὰ ποτὲ εἰς τὴν ἱστορίαν μας, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς πνευματικάς μας δυνάμεις εἰς τὸ ἔπακρον. Ἀλλὰ γεγονὸς εἶναι ὅτι πολλαὶ χιλιάδες ἀπὸ τοὺς νέους μας δὲν ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν δυνατοτήτων των — καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν παρέχουν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀποδόσεως τὴν ὁποίαν εἶναι ἱκανοὶ νὰ παράσχουν εἰς τὸν ἑαυτόν τους, εἰς τὰς οἰκογενείας των, εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὸ Ἔθνος. Αἱ ἱκανότητές των ἀχρηστεύονται, ἡ ζωή των παραμένει συχνὰ ὠχρὴ καὶ μαραμένη, καὶ ἡ συμβολή των εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ τὸν πολιτισμόν μας εἶναι πολὺ κατωτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ παράσχουν εἰς δεξιοτεχνίαν, εἰς γνώσεις, εἰς δημιουργικὴν ἐνέργειαν. Ἀποτυχίαι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τροφοδοτοῦν τὴν ἐγκληματικότητα, τὴν ἀπογοήτευσιν, τὴν ἐξάρτησιν. Αὐξάνουν τὴν δαπάνην τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς κοινωνικῆς περιθάλψεως. Ὑποβιβάζουν κατὰ δισεκατομμύρια τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ἀποστεροῦν τῶν πλεονεκτημάτων τῆς κοινωνίας μας μεγάλα τμήματα τοῦ λαοῦ μας. Ὑπονομεύουν τὴν ἱκανότητά μας νὰ ἐκπληρώσωμεν ὡς Ἔθνος καθήκοντα εἰς παγκόσμιον κλίμακα.

» Ταῦτα πάντα δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ ἀποδεχθῶμεν — δυνά-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 34)

Ὁ Πρόεδρος Kennedy καὶ ἡ Κα Kennedy (μὲ τὴν ράχην ἐστραμμένην πρὸς τὸν φακὸν) ὑποδέχονται εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον 800 σπουδαστὰς Ἀμερικανικῶν Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων τῆς Οὐάσιγκτων, ἀντιπροσωπεύοντας 74 διαφόρους ἐθνότητας (10 Μαΐου 1962)

THE PRESIDENT'S RECOMMENDATIONS FOR EDUCATION

Excerpt from his Message on Education (February 6, 1962)

NO TASK before our Nation is more important than expanding and improving the educational opportunities of all our people. The concept that every American deserves the opportunity to attain the highest level of education of which he is capable is not new to this Administration—it is a traditional ideal of democracy. But it is time that we moved toward the fulfillment of this ideal with more vigor and less delay.

For education is both the foundation and the unifying force of our democratic way of life—it is the mainspring of our economic and social progress — it is the highest expression of achievement in our society, ennobling and enriching human life. In short, it is at the same time the most profitable investment society can make and the richest reward it can confer.

Today, more than at any other time in our history, we need to develop our intellectual powers to the fullest. But the facts of the matter are that many thousands of our young people are not educated to their maximum capacity—and they are not, therefore, making the maximum contribution of which they are capable to themselves, their families, their communities and the Nation. Their talents lie wasted—their lives are frequently pale and blighted —and their contribution to our economy and culture are lamentably below the levels of their potential skills, knowledge, and creative ability. Educational failures breed delinquency, despair, and dependence. They increase the costs of unemployment and public welfare. They cut our potential national economic output by billions. They deny the benefits of our society to large segments of our people. They undermine our capability as a Nation to discharge world obligations. All this we cannot afford—better schools we can afford.

To be sure, Americans are still the best-educated and best-trained people in the world. But our educational system has failed to keep pace with the problems and needs of our complex technological society. Too many are illiterate or untrained, and thus either unemployed or underemployed. Too many receive an education diminished in quality in thousands of districts which cannot or do not support modern and adequate facilities, well-paid and well-trained teachers, or even a sufficiently long school year.

Too many—an estimated 1 million a year—leave school before completing high school—the bare minimum for a fair start in modern-day life. Too many high school graduates with talent—numbering in the hundreds of thousands—fail to go on to college; and 40 percent of those who enter college drop out before graduation. And too few, finally, are going on to the graduate studies that modern society requires in increasing number. The total number of graduates receiving doctorate degrees has increased only about one-third in 10 years; in 1960 they numbered less than 10,000, including only 3,000 in mathematics physical sciences and engineering.

An educational system which is inadequate today will be worse tomorrow, unless we act now to improve it. We must provide facilities for 14 million more elementary, secondary school, and college students by 1970, an increase of 30 percent. College enrollments alone will nearly double, requiring approximately twice as many facilities to serve nearly 7 million students by 1970. We must find the means of financing a 75-percent increase in the total cost of education—another 20 billion dollars a year for expansion and improvement — particularly in facilities and instruction, which must be of the highest quality if our Nation is to achieve its highest goals.

The control and operation of education in America must remain the responsibility of State and local governments and private institutions. This tradition assures our educational system of the freedom, the diversity and the vitality necessary to serve our free society fully. But the Congress has long recognized the responsibility of the Nation as a whole—that additional resources, meaningful encouragement and vigorous leadership must be added to the total effort by the Federal Government if we are to meet the task before us. For education in this country is the right, the necessity, and the responsibility of all. Its advancement is essential to national objectives and dependent on the greater financial resources available at the national level.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ KENNEDY ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

◆ (Ἀπὸ τὴν σελίδα 32)

μεθα ὅμως νὰ ἐξασφαλίσωμεν καλύτερα σχολεῖα.

»Βέβαια, οἱ Ἀμερικανοὶ παραμένουν ἀκόμη ὁ καλύτερα ἐκπαιδευόμενος καὶ ὁ καλύτερα ἀσκούμενος λαὸς εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τὸ ἐκπαιδευτικόν μας σύστημα δὲν κατώρθωσε νὰ συμβαδίση μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολυπλόκου τεχνολογικῆς κοινωνίας μας. Πάρα πολλοὶ εἶναι ἀγράμματοι ἢ ἀνειδίκευτοι, καὶ κατὰ συνέπειαν μένουν ἄνεργοι εἴτε ὑποαπασχολοῦνται. Πάρα πολλοὶ λαμβάνουν ἐλλιπῆ εἰς ποιότητα μόρφωσιν, εἰς χιλιάδας κοινοτήτων αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ παράσχουν ἢ δὲν ἐξασφαλίζουν τὰς ἀπαιτουμένας συγχρόνους εὐκολίας, καλῶς ἀμειβομένους καὶ καλῶς ἠσκημένους διδασκάλους, εἴτε τέλος ἕνα ἐπαρκοῦς διαρκείας ἐκπαιδευτικὸν ἔτος.

»Πάρα πολλοὶ—ὑπολογίζονται εἰς ἓν ἑκατομμύριον κατ' ἔτος—ἐγκαταλείπουν τὸ σχολεῖον πρὶν συμπληρώσουν γυμνασιακὴν μόρφωσιν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἐλάχιστον ὅριον διὰ μίαν ἱκανοποιητικὴν εἴσοδον εἰς τὴν σύγχρονον ζωήν. Πάρα πολλοὶ ἀπόφοιτοι τοῦ γυμνασίου μὲ τάλαντον—ὑπολογιζόμενοι εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων—δὲν κατορθώνουν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς κολλέγια, καὶ τὰ 40% τῶν ἐγγραφομένων ἀποχωροῦν πρὶν τύχουν πτυχίου. Καὶ τελικὰ πολὺ ὀλίγοι ἀκολουθοῦν ἀνωτάτας σπουδάς, ποὺ ἡ σύγχρονη κοινωνία ἔχει ἀνάγκην, εἰς αὔξοντα ἀριθμόν. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς ἐκείνων ποὺ ἔλαβον διδακτορικὰ διπλώματα ηὐξήθη μόνον κατὰ τὸ 1|3 ἐντὸς 10 ἐτῶν. Τὸ 1960 ἠριθμοῦντο εἰς κάτω τῶν 10.000, ἐπὶ τῶν ὁποίων μάλιστα μόνον 3.000 ἀνῆκον εἰς τὰς μαθηματικὰς, φυσικὰς καὶ τεχνικὰς ἐπιστήμας.

»Ἕνα ἐκπαιδευτικὸν σύστημα ποὺ εἶναι σήμερα ἀνεπαρκές, θὰ εἶναι αὔριον χειρότερον, ἐὰν δὲν φροντίσωμεν ἀμέσως νὰ τὸ βελτιώσωμεν. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν τὰ μέσα διὰ νὰ αὐξήσωμε κατὰ 75 τοῖς ἑκατὸν τὴν συνολικὴν δαπάνην διὰ τὴν παιδείαν—20 δισεκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως δι' ἀνάπτυξιν καὶ βελτίωσιν αὐτῆς—πρὸς παροχὴν εὐκολιῶν καὶ ἐκπαιδεύσεως ἀνωτάτης ποιότητος ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιτύχῃ τὸ Ἔθνος μας τοὺς ἀνωτάτους ἀντικειμενικούς του σκοπούς.

»Ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ παροχὴ τῆς παιδείας εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρέπει νὰ παραμείνουν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Κράτους, τῶν τοπικῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανισμῶν. Ἡ παράδοσις αὐτὴ ἐξασφαλίζει εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ζωτικότητα ποὺ χρειάζονται διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ πλήρως ἡ ἐλευθέρα κοινωνία μας.

»Ἀλλὰ τὸ Κογκρέσσον ἔχει ἀπὸ πολλοῦ ἀναγνωρίσει τὴν εὐθύνην τοῦ Ἔθνους ὡς συνόλου ὅπως παράσχῃ διὰ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως προσθέτους πόρους, οὐσιώδη ἐνθάρρυνσιν καὶ ἰσχυρὰν κατεύθυνσιν εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν, ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νὰ καταστῶμεν ἱκανοὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ἔργον ποὺ κεῖται ἐνώπιόν μας. Διότι εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι τὸ δικαίωμα, ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ εὐθύνη ὅλων ἡμῶν. Ἡ προαγωγή της, οὐσιώδης διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐθνικῶν σκοπῶν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διάθεσιν μεγαλυτέρων οἰκονομικῶν μέσων εἰς πανεθνικὴν κλίμακα.»

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Τοῦ Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. ΑΜΠΟΤ

Ὁ ἐπιστήμων μὲ βιβλικὴ προπαίδεια καὶ ποιητικὴ διάθεση, ὁ ὁποῖος ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργεῖ γιὰ τὸν ἐρευνητὴ ἡ πολυγλωσσία τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συλλογιστῇ τὸ ἀστεροσκοπεῖο τῆς Βαβυλῶνος. Οἱ Βαβυλώνιοι γιὰ νὰ φθάσουν στὴν Γνώση τοῦ Σύμπαντος ἀρχίσαν νὰ κτίζουν ἕναν πύργο καὶ εἶπαν στοὺς αἰχμαλώτους ἀπ' τοὺς λαοὺς ποὺ εἶχαν κατακτήσει καὶ ὑποτάξει : «Ἔλθετε, ἂς κάμωμεν πλίνθους καὶ ἂς ψήσωμεν αὐτοὺς ἐν πυρὶ καὶ ἐχρησίμευσεν αὐτοῖς ἡ μὲν πλίνθος ἀντὶ πέτρας, ἡ δὲ ἄσφαλτος ἀντὶ λάσπης». Μὲ ζωηρὴ ἀσέβεια τὸ ια΄ κεφάλαιο τῆς Γένεσης συνεχίζει, ἐξιστορώντας τὸν φόβο τοῦ Δημιουργοῦ καὶ ἀποδίδει τὴν ἀποτυχία τοῦ σχεδίου ὄχι στοὺς ἐργολάβους ἢ στὴν «πλίνθον ἀντὶ πέτρας» καὶ τὴν «ἄσφαλτον ἀντὶ λάσπης», ἀλλὰ στὴν πολυγλωσσία καὶ τὴν ἀσυνεννοησία.

Δὲν ξεύρω ἂν ἡ φοβία τῆς Γνώσεως ἐξακολουθῇ νὰ κατατρέχῃ τὸν Κύριον ἢ ἄν, παίρνοντας ἀπόφαση πὼς δὲν ὑπάρχει πιὰ τρόπος νὰ ἐμποδισθῇ τὸ κακό, σταύρωσε τὰ χέρια του καὶ παρακολουθεῖ. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι βέβαιον, εἶναι ὅτι ἡ πολυγλωσσία τῶν ἐθνῶν ἀρχίζει σήμερα νὰ εἶναι δυσάρεστα αἰσθητὴ στὸν τομέα τῆς Γνώσεως, δηλαδὴ τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας, καὶ ὀρθώνεται μπροστὰ στὸν ἐπιστήμονα ποὺ ἐργάζεται στὴν ἔρευνα. Διότι ἡ μελέτη τῆς βιβλιογραφίας καὶ ἡ παρακολούθησις τοῦ τί δημοσιεύεται στὸν κόσμο ὅλον γύρω στὸ θέμα ποὺ τὸν ἀπασχολεῖ, ἀντιπροσωπεύει τὰ 40—60 τοῖς ἑκατὸ τῆς ἐργασίας τοῦ ἐρευνητή, εἴτε πειραματιστὴς εἶναι αὐτὸς εἴτε θεωρητικός. Αὐτὸ ποὺ ὀνομάζομε πρόοδο τῆς Ἐπιστήμης ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες καὶ ὁ ὄχι λιγώτερο σημαντικὸς παράγων εἶναι ἡ ὕπαρξη ἑνὸς ἱκανοποιητικοῦ μέσου γρήγορης ἀνταλλαγῆς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν πειραματικῶν ἀποτελεσμάτων μεταξὺ τῶν ἐρευνητῶν ποὺ ἔχουν τὰ ἴδια ἐνδιαφέροντα. Εἶναι περίεργο ὅτι σὲ ἕναν τομέα τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος ὅπου ἰδιαίτερη ἔμφαση δίδεται στὴ συστηματοποίηση, σχεδὸν τίποτα δὲν ἔχει γίνει γιὰ νὰ χαραχθῇ μία γραμμὴ ποὺ νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τὶς σημερινὲς ἀνάγκες καὶ τὴν λογική. Τὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ ποὺ ἐκδίδονται στὸν κόσμο εἶναι τώρα περίπου πενῆντα χιλιάδες καὶ κανένας ἐπιστήμων ἐρευνητὴς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ διαβάσῃ ὅλα ὅσα δημοσιεύονται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα ποὺ τὸν ἀπασχολεῖ, φυσικὰ δέ, ἀκόμη λιγώτερο μπορεῖ νὰ διαβάσῃ ἄλλα. Ἐν τούτοις ἡ ἀνάγνωση καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν εἰδικότητα εἶναι ὁλοένα καὶ περισσότερο ἀναγκαία, γιατὶ εἶναι ἀκριβῶς στὶς περιοχὲς ὅπου δύο ἐπιστῆμες ἢ δύο κλάδοι συναντῶνται, δηλαδὴ στὶς ζῶνες ἐπαφῆς, ποὺ βρίσκει κανεὶς τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα πράγματα.

Ὁ γλωσσικὸς φραγμὸς κρατᾶ πολλοὺς ἐρευνητὰς σὲ ἄγνοια γιὰ τὸ τί γίνεται στὸν κλάδο τους, καὶ συχνὰ μεγάλης σημασίας ἀποτελέσματα, ἐπειδὴ δημοσιεύονται σὲ μιὰ γλῶσσα ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ γνωρίζουν αὐτοὶ ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἴδιο θέμα, καταχώνονται καὶ μένουν ἀχρησιμοποίητα. Ἔτσι ἡ πολυγλωσσία δημιουργεῖ φραγμοὺς ἂν ὄχι στεγανοὺς πάντως ἡμιπερατούς, λόγῳ δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἔρευνας σὲ χῶρες ποὺ ὡς τώρα δὲν εἶχαν διακριθῇ στὶς ἐπιστῆμες, τὸ πρόβλημα τῆς πολυγλωσσίας γίνεται κάθε ἡμέρα σοβαρώτερο.

Ἡ κατάστασις σήμερα εἶναι περίπου ἡ ἑξῆς: Ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας δημοσιεύεται σὲ γλῶσσα ποὺ εἶναι ἀκατάληπτη σὲ περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς μισοὺς ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ κατανομὴ δὲ τῶν δημοσιευμάτων κατὰ γλῶσσαν εἶναι περίπου ἡ ἀκόλουθη: Τὰ 44 τοῖς ἑκατὸ δημοσιεύονται στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, τὰ 14 τοῖς ἑκατὸ στὴν γερμανική, τὰ 13 τοῖς ἑκατὸ στὴν γαλλική, 8 τοῖς ἑκατὸ εἶναι ρωσικά, 5 τοῖς ἑκατὸ ἱσπανικά, 4 τοῖς ἑκατὸ ἰταλικὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα περιοδικὰ ἐκδίδονται στὶς λοιπὲς γλῶσσες δηλαδὴ κινέζικα, ἰνδικά, πορτογαλικά, ὁλλανδικά, τὶς τρεῖς παραπλήσιες σκανδιναβικὲς γλῶσσες κλπ. Προβλέπεται ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ρωσογλώσσων δημοσιευμάτων ὁλοένα θὰ αὐξάνῃ, καὶ ὅτι πολὺ σύντομα τὰ κινέζικα θὰ γίνουν ἐπιστημονικὴ γλῶσσα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἰνδικά. Καὶ ἐὰν δὲν ληφθοῦν μέτρα ἡ κατάστασις θὰ χειροτερεύσῃ, ἡ λύσις θὰ γίνεται ὁλοένα πιὸ δύσκολη, καὶ οἱ ἐρευνηταὶ θὰ ἀρχίσουν νὰ κτίζουν μὲ «πλίνθους ἀντὶ πέτρας» καὶ μὲ «ἄσφαλτον ἀντὶ λάσπης».

Ἡ προσωρινὴ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἔχει ἤδη γίνει μὲ μέτρα εὐκολίας. Συνοπτικὲς βιβλιογραφίες, περιλήψεις, κατάλογοι, μεταφράσεις, κλπ., διευκολύνουν τὸν ἐρευνητὴ καὶ ἡ προσπάθεια αὐτὴ συστηματοποιεῖται ὁλοένα περισότερο μὲ σκοπὸ νὰ διευκολυνθοῦν οἱ ἐρευνηταί. Ἡ μετάφρασις ἰδίως τῶν ρωσικῶν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων ὁλοένα καὶ περισσότερο συστηματοποιεῖται, πρὸ παντὸς στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἡ ρωσικὴ γλῶσσα εἶναι ἀπρόσιτη στοὺς δυτικοὺς ἐπιστήμονες ὅπου εὑρίσκεται ἀκόμα σήμερα τὸ κέντρο βάρους τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, ἡ δὲ ρωσικὴ παραγωγὴ εἶναι γενικὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ ὄχι σπάνια σημαντική. Ἐνῶ ἡ ρωσικὴ γλῶσσα εἶναι οὐσιαστικὰ στοὺς Δυτικοὺς ἀπρόσιτη, γιὰ τοὺς Ρώσους ἀντίστροφο πρόβλημα δὲν ὑπάρχει γιατὶ οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς Σοβιετικοὺς ἐπιστήμονες γνωρίζουν μίαν τουλάχιστον ἀπὸ τὶς κύριες ξένες γλῶσσες, Ἀγγλικά, Γαλλικά, ἢ Γερμανικά, οἱ δὲ ὑπόλοιποι γνωρίζουν δύο καὶ τρεῖς. Μολαταῦτα ἡ καθιέρωσις μιᾶς διεθνοῦς γλώσσας ἔχει γίνει ἀνάγκη ἐπιτακτική. Τὸ φυσικώτερο κριτήριο θὰ εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ διάδοσις τῆς γλώσσας αὐτῆς, ἂν καθιερωθῇ, ὅπως καὶ θὰ πρέπει, μία ζωντανὴ γλῶσσα. Τὸ θέμα περιπλέκεται ἀπὸ σκέψεις πολιτικῆς σκοπιμότητος, καὶ μᾶλλον φαίνεται ὅτι θὰ πρέπει νὰ καθιερωθοῦν ὄχι μία ἀλλὰ ἴσως τρεῖς γλῶσσες. Πάντως τὸ κριτήριο τῆς ἀπολύτου ἀριθμητικῆς δυνάμεως μιᾶς γλώσσας δὲν μπορεῖ νὰ ληφθῇ σὰν κριτήριο γιατὶ τότε θὰ πρέπει νὰ ἐκλεγῇ ἡ κινέζικη γλῶσσα, ἡ ὁποία ἔρχεται ἀρκετὰ πρὶν ἀπὸ τὰ ἀγγλικά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ πρόβλημα πρέπει νὰ λυθῇ μὲ βάσῃ τὴν διεθνῆ συνεργασία, γιατὶ ἡ κατάστασις ὅπως ἔχει διαμορφωθῇ σήμερα εἶναι ἐπιζήμια καὶ προκαλεῖ σπατάλη σὲ χρῆμα, χρόνο καὶ προσπάθεια.

Ἐξ ἄλλου, ἡ χρῆσις τῆς Λατινικῆς ἢ τεχνητῶν γλωσσῶν

● Ἕνα σχέδιον διὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα παγκόσμιος

ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ

● **Λονδῖνον**

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ Κυβέρνησις ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τῆς Κυβερνήσεως Κέννεντυ, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς σχεδίου πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα θὰ γίνῃ πρώτη γλῶσσα τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἐτήσιον γεῦμα τῶν Λεσχῶν τῆς ἀμερικανικῆς καὶ τῆς βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας, ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας Σὲρ Δαυὶδ Ἔκκλς, προέβη εἰς μερικὰς δοκιμαστικὰς κρούσεις.

Ἐπισήμως, ἡ Κυβέρνησις Κέννεντυ πρόκειται νὰ ἐνημερωθῇ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Βολιδοσκοπήσεις ἔχουν γίνει ἤδη διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀμερικανικῆς πρεσβείας καὶ μέσῳ προσωπικοτήτων, ὡς ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντὴν Ἄτσεσον.

Κατὰ τὸ βρεταννικὸν σχέδιον, θὰ ἔπρεπε ν' ἀποσταλοῦν ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν διδάσκαλοι - ἐκπαιδευταί, οἱ ὁποῖοι θὰ διδάξουν μίαν στερεότυπον, οὕτως εἰπεῖν, ἀγγλικήν, εἰς ἄτομα τὰ ὁποῖα μὲ τὴν σειράν των θὰ διδάξουν εἰς τὰ νέα ἔθνη. Τὸ μέγα ζήτημα εἶναι τὸ τί εἴδους ἀγγλικὰ θὰ διδαχθοῦν. Οἱ Ἄγγλοι εἶναι πρόθυμοι νὰ προβοῦν εἰς πολλὰς παραχωρήσεις ἔναντι τῶν Ἀμερικανῶν, ἀρκεῖ ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸ σχέδιον καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κολοσσιαίων δαπανῶν.

Συμβαίνει ὅμως ὅτι ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα διακλαδώνεται ἤδη εἰς μίαν ὁλόκληρον σειρὰν «διαδόχων γλωσσῶν», χωρὶς ποτὲ νὰ εἶναι ἡ παγκόσμιος γλῶσσα, ὅπως εἶπεν ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

ΠΕΡΑΝ τῶν «ὀξφορδιανῶν ἀγγλικῶν» καὶ τῶν «νεοϋορκέζικων ἀγγλικῶν», ὑπάρχει ἕνας ἄλλος κλάδος, ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσεται εἰς τὴν Ἰνδίαν, ἄλλος εἰς τὴν Δ. Ἀφρικὴν καί, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἀναπτύσσονται εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Κομ. Κίνας. Τὸ σχέδιον Ἔκκλς προβλέπει τὴν ἀναζήτησιν μιᾶς μεθόδου προφορᾶς καὶ τὴν κατάστρωσιν ἑνὸς λεξικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιῆται παντοῦ.

Χρειάζεται μία ἐργασία ἀνάλογος πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν κάμνει διὰ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία. Ἐκ φόβου δὲ ὅτι ἠμποροῦν ν' ἀπορρίψουν τὴν ἰδέαν πολλοὶ πρακτικοὶ ἄνθρωποι ὡς ἀνεφάρμοστον, οἱ Ἄγγλοι προτιμοῦν ἁπλῶς νὰ λέγουν ὅτι κάποια Ἀγγλοαμερικανικὴ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ διὰ νὰ καταστρώσῃ ἕνα βασικὸν ἀγγλικὸν λεξιλόγιον 300 μόνον λέξεων. Ἀργότερον, τὰ πράγματα θὰ ἐξελιχθοῦν ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ.

Περιέργως, ἡ πρότασις ἐρρίφθη κατὰ πρῶτον εἰς Ρώμην, ἴσως ἐπειδὴ ἡ Ρώμη εἶναι τὸ μοναδικὸν κέντρον εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, τὸ ὁποῖον θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον μίαν γλῶσσαν παγκόσμιον, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Τὰ λατινικὰ ἐξειλίχθησαν εἰς τὴν Ἰταλικήν, τὴν γαλλικήν, τὴν ἱσπανικήν, τὴν ρουμανικὴν καί, μέχρι σημείου τινός, εἰς τὴν ἀγγλικήν. Τὸ αὐτό, κατὰ τοὺς εἰδικούς, συμβαίνει σήμερον μὲ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τοῦτο θὰ συμβαίνῃ μὲ ρυθμὸν ὁλονὲν ταχύτερον, ἐὰν δὲν τὸ ἀποτρέψῃ μία ἀπὸ κοινοῦ δρᾶσις Οὐασιγκτῶνος — Λονδίνου.

Ἡ ἰδέα διὰ μίαν κοινὴν ἀγγλοαμερικανικὴν γλῶσσαν ἦτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προσφιλὴς εἰς πολλοὺς Ἄγγλους. Σήμερον ὑπάρχει ἡ πιθανότης νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἢ τουλάχιστον νὰ δοκιμασθῇ. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἰδέαν ἐπιμένουν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ πειραματισμοῦ ἢ περὶ ὁραματισμοῦ. Τὰ γαλλικὰ ὑποχωροῦν ἤδη ὡς γλῶσσα τῶν τέως γαλλικῶν ἀφρικανικῶν ἀποικιῶν. Τὰ ἀγγλικά, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε διεθνῶς ἦσαν ἁπλῶς κάτι περισσότερον ἀπὸ γλῶσσα ναυτῶν, εἶναι σήμερον ἡ κοινὴ γλῶσσα τῶν ἀεροδρομίων, τῆς βιομηχανίας πετρελαίων, τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, τῶν διεθνῶν προγραμμάτων βοηθείας, τῶν ἀραβικῶν πετρελαιούχων περιοχῶν. Κατὰ τὸν κ. Ἔκκλς, ἡ ἀγγλική, εἶναι ἡ γλῶσσα κάθε «καλῆς δουλειᾶς».

Διὰ ν' ἀρχίσῃ τιθέμενον εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον, ἡ Ἀγγλία ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας σκοπεύει νὰ στείλῃ ἀμέσως εἰς τὴν Ἀφρικήν, τὴν Ἀσίαν καὶ ἄλλας περιοχὰς 50 ἐμπειρογνώμονας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ νὰ τοὺς διατηρήσῃ ἐκεῖ ἐφ' ὅρου ζωῆς διὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν σταδιοδρομίαν των. Ὁ καθεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ στοιχίζῃ περίπου 15.000 δολλάρια κατ' ἔτος. Τὸ σχέδιον θὰ στοιχίσῃ πολλὰ χρήματα καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπιδιώκεται ἡ ἀμερικανικὴ συνεργασία.

Ἀλλὰ τὰ χρήματα δὲν εἶναι ὁ μόνος λόγος τῆς «ἐρωτοτροπίας» μὲ τὴν Οὐασιγκτῶνα. Οἱ Ἄγγλοι φοβοῦνται ὅτι τὸ σημερινὸν παγκόσμιον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν πιθανὸν ν' ἀποθαρρυνθῇ, ἐὰν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲν συμφωνήσουν ὡς πρὸς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ὁμιλοῦν μελλοντικῶς.

BARRETT Mc GURN

πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ. Λατινικὰ ἐχρησίμευσαν ὡς ἐπιστημονικὴ γλῶσσα στὴν Ἀναγέννηση ἀλλὰ ἐγκατελείφθησαν, τώρα πιὰ δὲ ἔχουν ξεπερασθῆ καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἀποδώσουν τὶς ἔννοιες καὶ παραστάσεις τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς Γνώσεώς του. Οἱ δὲ τεχνητὲς γλῶσσες ὅπως ἡ Ἐσπεράντο καὶ ἡ Ἰντερλίνγκουα, εἶναι χοντροκομμένες καὶ δὲν ἀποδίδουν λεπτὲς ἀποχρώσεις καὶ ἀφηρημένα νοήματα. Ἔτσι τὸ πρόβλημα καταντᾶ πρόβλημα διεθνοῦς συνεργασίας καὶ συνεννοήσεως ὅπου, ἀφοῦ παραμερισθῆ τὸ θέμα γοήτρου, μία λύσις εὔκολα θὰ ἠμπορῇ νὰ βρεθῇ.

ΕΝ τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομε τὸ μικρό μας πρόβλημα τῆς γλώσσας στὴν Ἐπιστήμη. Ἂν καὶ ἤπια καὶ σχεδὸν ἀνεπαίσθητη, ἡ διαμάχη μεταξὺ καθαρεύουσας καὶ καθομιλουμένης ἐξακολουθεῖ. Ἡ διγλωσσία ἐπειδὴ δὲν δίνει λαβὴ σὲ λιθοβολισμοὺς καὶ συλλαλητήρια δὲν ἔχει παύσει νὰ ὑπάρχῃ, καὶ δημοτικὴ καὶ καθαρεύουσα μοιάζουν νὰ ἔχουν μοιρασθῆ τὶς περιοχὲς τοῦ πνευματικοῦ μας κόσμου. Ἡ καθαρεύουσα στὴν ἐπιστήμη, ἡ καθομιλουμένη στὸ σπίτι, στὶς τέχνες καὶ στὰ γράμματα. Ἐν τούτοις ἡ δημοτικὴ δὲν ἔχει σταματήσει τὴν σιωπηλὴ ἀλλὰ ἀκαταμάχητή της διείσδυση. Πρωτοπόροι ἐπιστήμονες τὴν ἔχουν χρησιμοποιήσει μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὰ ἐπιστημονικά τους συγγράμματα, παρὰ τὶς ἀντιδράσεις. Καὶ ἠμποροῦμε νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι κάποτε θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη ἀπὸ τὰ συμβατικὰ δεσμὰ τῆς γλωσσικῆς ἔκφρασης, καὶ ὅτι καὶ ὁ γραπτός μας λόγος θὰ ἀποκτήσῃ τὸ μέγιστο ἀγαθὸ ποὺ ὁ προφορικός μας λόγος ἔχει ἤδη ἀποκτήσει. Τὴν ἑνότητα.

Γ. Ν. ΑΜΠΟΤ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Ἡ σημασία καὶ τὰ προβλήματα ἐφαρμογῆς του

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΙΔΡΥΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ κ.Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η συμβολὴ τοῦ ἀνθρωπίνου στοιχείου εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν ὁσονδήποτε καὶ ἂν βαίνῃ μειουμένη κατ' ἀντιστρόφως ἀνάλογον ἔννοιαν πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Τεχνολογίας καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν μέσων παραγωγῆς, ἐν τούτοις παραμένει πάντοτε ὁ ἀποφασιστικὸς καὶ πρωταρχικῆς σημασίας συντελεστὴς τῆς παραγωγικότητος τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀνάγκη εἰς τὴν σύγχρονον οἰκονομίαν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου παραγωγικότητος τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας τόσον ἀπὸ ποσοτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως ἤγαγεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ «καταλλήλου ἀνθρώπου εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν».

Ὁ προσανατολισμὸς ὅμως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς μίαν τοιαύτην ἐργασίαν, ἡ ἐκλογή, δηλαδή, τοῦ ἐπαγγέλματος ἐκείνου διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι πρόσφορος ἡ πνευματική, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ διάπλασις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἔργον εὔκολον.

Οὕτω ἐγεννήθη, καθιερώθη καὶ προσέλαβε μεγάλην σημασίαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ὁ θεσμὸς τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ. Ὁ ὅρος «Ἐπαγγελματικὸς Προσανατολισμὸς» νοεῖται ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν καὶ δύναται νὰ ἀναχθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα ἀνάλογον πρὸς τὰς διαφόρους κατηγορίας ἐπαγγελμάτων.

Διὰ τὴν κατανόησιν ὅμως καὶ ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐφαρμογὴν εἰς τὴν χώραν μας τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ θὰ ἀπαιτηθῇ ἡ συστηματικὴ μελέτη ὅλων τῶν θεμάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὸν θεσμὸν τοῦτον τόσον ἀπὸ θεωρητικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, ἐν συνδυασμῷ δὲ πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ ὑφισταμένας πραγματικὰς συνθήκας.

Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς εἶναι ἔργον πρωτίστως τοῦ Κράτους ἢ καὶ τῆς συλλογικῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ εἶναι πολλὰ τὰ ἐπὶ μέρους θέματα τὰ συνυφασμένα μὲ τὸ ὅλον πρόβλημα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ χρήζοντα ἐρεύνης ὡς π.χ. ἡ κατ' ἀρχὴν ὑπὸ ἀφῃρημένην ἔννοιαν ταξινόμησις τῶν ἐπαγγελμάτων κατὰ κατηγορίας καὶ ἡ μελέτη τούτων, βάσει τοῦ εἴδους καὶ τῆς φύσεως τῶν ἱκανοτήτων τὰς ὁποίας ἕκαστον ἐπάγγελμα ἀπαιτεῖ διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἐνάσκησιν.

Ἐπίσης ἡ ἔρευνα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος: 1) ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, 2) ἀπὸ ἀπόψεως καταλληλότητος εἰς τὰς εἰδικὰς συνθήκας μιᾶς θέσεως (ἀντοχὴ εἰς τὴν μονοτονίαν, διεκπεραίωσις πλειόνων ἐργασιῶν διαφόρου φύσεως, ἐργασίας συνεχοῦς ροῆς κλπ.). Ὁμοίως ἀπὸ ἀπόψεως ἡγετικῶν καὶ ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων, καὶ τέλος ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανότητος πρὸς ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπαφήν, θέματα τὰ ὁποῖα ὅλα ἀνάγονται εἰς τὴν λεγομένην διαγνωστικὴν ἐργασίαν.

Θέμα ὅμως πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ εἶναι ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις τούτου καὶ δὴ κατὰ κύριον λόγον ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Διὰ τὴν ὀρθὴν δὲ ἀντιμετώπισιν τοῦ ὅλου προβλήματος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, ὅστις ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὸ μέλλον τῶν νέων καὶ διὰ τὴν καθ' ὅλου ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας, ἀπαιτεῖται σοβαρά, προσεκτικὴ καὶ σύντονος ἐνατένισις τούτου εἰς τὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐν γένει πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται, κατὰ τὴν ταπεινήν μας γνώμην, ὅπως, πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας, ἀποφασισθῇ ἡ ὑπὸ ἐνιαίαν ἁρμοδιότητα, ἐνιαίαν εὐθύνην καὶ ἐνιαίαν ὀργάνωσιν ὑπαγωγὴ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, ὡς κλάδου, βεβαίως, γενικωτέρου μὲν ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν οἰκονομίαν μας, ἰδιαιτέρως δὲ συνδεομένου μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἓν Ὑπουργεῖον καὶ ὄχι δύο πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐν προκειμένῳ ἁρμοδιότητα καὶ εὐθύνην. Διὰ νὰ μὴ γίνῃ ὅ,τι συμβαίνει σήμερον μὲ τὴν Τεχνικὴν καὶ Ἐπαγγελματικὴν Ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία, παρὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἑνοποίησίν της παραμένει ὑπὸ δύο ἁρμοδιότητας: τὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον μάλιστα μετὰ τῆς λεγομένης Μαθητείας ἀσκεῖ κατά τινα τρόπον καὶ τὸν Ἐπαγγελματικὸν Προσανατολισμόν, μὲ ὅλα τὰ ἐκ τῆς διασπάσεως ταύτης μειονεκτήματα καὶ δυσάρεστα ἀποτελέσματα εἰς βάρος καὶ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ καλῶς νοουμένου συμφέροντος τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἂς ἀποφασισθῇ, λοιπόν, πρωτίστως, ποῖον ἐκ τῶν δύο Ὑπουργείων θὰ ἀναλάβῃ ὁλόκληρον τὴν ἁρμοδιότητα εἰς τὸν τομέα τοῦτον, καὶ κατόπιν ἂς ἀρχίσῃ συστηματικὴ καὶ σύντονος μελέτη, ὀργάνωσις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. Ἄλλως ματαιοπονοῦμεν!

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν μακρὰν καὶ καρποφόρον παράδοσιν εἰς τὸν τομέα τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὸ Κολλέγιον Ἀθηνῶν, τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον Θηλέων, τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον «Ἀνατόλια» ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ Ἀμερικανικὴ Γεωργικὴ Σχολὴ ἐπίσης ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολὴ Κλασσικῶν Σπουδῶν ἀποτελοῦν μερικὰ μόνον ἀπὸ τὰ μνημεῖα τῆς ἐνεργοῦ ἀμερικανικῆς συμβολῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς ἤδη ἐποχῆς.

Μεταπολεμικῶς, ἡ εὐεργετικὴ αὕτη συμβολὴ συνεχίσθη καὶ ἀνεπτύχθη εἰς μεγάλην κλίμακα, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς γενικωτέρας ἀμερικανικῆς πρὸς τὴν χώραν μας συμπαραστάσεως. Ἐξεδηλώθη δὲ καὶ ὑπὸ πλείστας νέας μορφάς: ἵδρυσις ἕδρῶν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἀποστολὴ ἀμερικανῶν καθηγητῶν εἰς δημόσια γυμνάσια, ὀργάνωσις μορφωτικῶν διαλέξεων παρ' ἀμερικανῶν ἐπιστημόνων, λογοτεχνῶν, καλλιτεχνῶν καὶ ἐρευνητῶν, παροχὴ ὑποτροφιῶν εἰς ἀμερικανικὰ κολλέγια καὶ πανεπιστήμια, διάφοροι μορφωτικαὶ ἀνταλλαγαί, δωρεὰ βιβλιοθηκῶν καὶ βιβλίων ἐν οἷς καὶ ἐκπαιδευτικῶν τοιούτων, εἰδικῶς μεταφρασθέντων εἰς τὴν ἑλληνικήν, διάθεσις κινηματογραφικῶν συνεργείων καὶ μορφωτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ταινιῶν, σύστασις ἑλληνοαμερικανικῆς ἐπιτροπῆς διὰ μορφωτικὰ θέματα, καὶ πλεῖστα ἄλλα, διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ ἐνταῦθα ἐπίσημος ἐκπροσώπησίς της ποικιλοτρόπως καὶ συστηματικῶς συνέβαλον εἰς τὴν μορφωτικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἰς τὸ εὐρὺ τοῦτο καὶ πολύμορφον ἔργον τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν καὶ τὸ Μορφωτικὸν αὐτῆς Τμῆμα ἐνίσχυσαν σημαντικῶς ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν, τὸ Ἀμερικανικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα Ἑλλάδος, ὅσον τοῦ γνωστοῦ προγράμματος Fulbright, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀμερικανικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ προσωπικότητες. Οὕτω, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὅλης προσπαθείας εὑρίσκονται σήμερον, πλὴν τοῦ διακεκριμένου ἐκπροσώπου τῆς ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως πρεσβευτοῦ κ. Henry R. Labouisse, ὁ κ. Albert Harkness Jr., διευθυντὴς τῆς Ἀμερ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος Ἑλλάδος, καὶ ὁ κ. Daryl D. Dayton, Μορφωτικὸς Ἀκόλουθος τῆς Πρεσβείας.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος ἰδιαιτέραν

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 40)

Albert Harkness Jr.
Διευθυντὴς τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἀμερ. Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Brown University.

Henry R. Labouisse
Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς

Daryl D. Dayton
Μορφωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Πρεσβείας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Καθηγητὴς τῆς Μουσικῆς, ἐδίδαξεν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Denver, *τῆς* Southern California *κ.ἄ.*

THE AMERICAN CONTRIBUTION TO GREEK EDUCATION

THE United States of America have a long and fruitful tradition in the field of education in Greece: Athens College, Pierce College of Elleniko, Anatolia College and the American Farm School, both in Salonika, and the American School of Classical Studies, constitute the major pre-war American contribution to education in this country.

During the post-war period, this beneficial contribution has continued and has expanded on a large scale, as part of the overall American effort to bolster Greece's economic, military and spiritual strength. The new contributions have appeared in many forms : the establishment of professorial chairs in the universities of Athens and Salonica; the sending of American teachers to Greek public gymnasia; the giving of public lectures by American scholars, writers, artists and scientists; the granting to Greek students of scholarships for American colleges and universities; various other cultural exchanges; the gift of libraries and books, including educational books specially translated into Greek; the making available of motion picture projection equipment and educational films; the formation of a binational educational consultative committee, and many other activities in which the American government and its representatives here have contributed to the progress of the Greek people in culture and education. In addition to the Cultural Section of the Athens American Embassy, the U.S. Educational Foundation (which operates under the widely known "Fulbright" program of educational exchange), and many other American organizations and individual Americans have participated in this broad and many-faceted educational effort. Directing the official American contribution in this field, under the guidance of the Honorable Henry J. Labouisse, the American Ambassador, are Mr. Albert Harkness Jr., Director of the U.S. Information Service and Chairman of the U.S. Educational Foundation, and Mr. Daryl D. Dayton, the Cultural Attaché of the U.S. Embassy.

IT is only natural that within this program a special place is given to assistance to those teaching the English language in Greece.

A recent manifestation of American interest in English teaching was the long conference Messrs. Harkness and Dayton had with the Greek directors of some of the more important English language institutes and schools, which took place in late October.

In this meeting, which was called by Messrs. Harkness and Dayton, and in which Mr. John D. Logan Jr., the Director of Studies of the Institute of American Studies — I.A.S. also participated, the problems connected with the teaching of English were discussed in detail. There was also discussion of various ways in which the Cultural Office of the Embassy could help the schools meet their problems. Mr. Harkness and Mr. Dayton displayed great interest in these problems and carefully listened to the views of the directors of the Greek schools and organizations. They listened with especial care to the views of Mr. John Theodorou, President of the Greek Union of Founders of Technical and Vocational Schools, to which organization these language schools and institutes belong.

One of the subjects discussed was the furnishing to the Greek schools by the USIS of books and other educational materials. Among these were educational films and films of general cultural interest, exhibits with pictures and photographs of educational and cultural content, visual and other teaching aids, and taped lessons. Also mentioned was the availability at very low prices of U.S. Information Agency-sponsored simplified books of 1,000, 2,000, 3,000 and 4,000 word vocabularies, so that students may have easy access to important works of American literature. Mention was also made of materials presenting new teaching methods, mimeographed copies of which would be furnished at no cost to the schools, as well as copies of preliminary tests and other materials reflecting the type of subject matter that is contained in the examinations held here annually for those who wish to acquire the Certificate of Proficiency of the University of Michigan. Another aid to schools was to be the publishing of a complete bibliography of books on the teaching of English, especially in the areas of a scientific analysis of the language and of teaching methodology. Finally there was outlined the plan of a new type of cooperation between the Cultural Office and the private schools of English: classes for teachers were to be organized so that teachers might become familiar with modern methods of teaching.

This new type of cooperation was to be inaugurated by the offering of 50 scholarships for the first classes in the new teachers' seminar, which would consist of courses in Pronunciation, Intonation

Continued on p. 44

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

◆ Ἀπὸ τὴν σελ. 38

φυσικὰ θέσιν κατέχει ἡ ὑποβοήθησις τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης. Πρόσφατος ἐκδήλωσις τοῦ ἀμερικανικοῦ τούτου ἐνδιαφέροντος ὑπῆρξε καὶ ἡ κατὰ τὸν λήξαντα Ὀκτώβριον μακρὰ σύσκεψις τῶν κ. κ. Harkness καὶ Dayton μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν κυριωτέρων ἐν Ἀθήναις ἰνστιτούτων καὶ σχολῶν διδασκαλίας τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἥτις συνεκλήθη πρωτοβουλίᾳ τῶν κ.κ. Harkness καὶ Dayton καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχε καὶ ὁ Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν καθηγητὴς κ. John D. Logan, ἀνεπτύχθησαν ἐμπεριστατωμένως τὰ προβλήματα ἅτινα παρουσιάζει ἡ διδασκαλία τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξητάσθησαν διάφοροι τρόποι διὰ τῶν ὁποίων τὸ Μορφωτικὸν Τμῆμα τῆς Πρεσβείας θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν κατάλληλον ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τούτων. Οἱ κ.κ. Harkness καὶ Dayton ἐξεδήλωσαν ἀμέριστον ἐνδιαφέρον καὶ συνεζήτησαν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις τῶν διευθυντῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ ὀργανισμῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εὑρίσκετο ὁ κ. Ἰω. Θεοδώρου, πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἱδρυτῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν Ἑλλάδος, εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἀνήκουν καὶ αἱ σχολαὶ καὶ τὰ ἰνστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν.

Μεταξὺ τῶν ἐξετασθέντων θεμάτων ὑπῆρξαν ἡ διάθεσις βιβλίων καὶ ἄλλου ἐκπαιδευτικοῦ ὑλικοῦ, ἡ παρὰ τῆς Ἀμερ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν παροχὴ ἐκπαιδευτικῶν καὶ γενικώτερον μορφωτικῶν ταινιῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκθεμάτων μὲ εἰκόνας καὶ φωτογραφίας μορφωτικοῦ καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ περιεχομένου. Ἡ παροχὴ τεχνικῶν βοηθημάτων, μαγνητοφωνημένων μαθημάτων κλπ. Ἡ διάδοσις βιβλίων περιλαμβανόντων ἔργα τῆς ἀμερικανικῆς λογοτεχνίας ὑπὸ ἁπλοποιημένην μορφήν, ἀντιστοιχοῦσαν εἰς ὡρισμένον λεξιλόγιον 1000, 2000, 3000 λέξεων, ἵνα καθίστανται εὐκόλως προσιτὰ εἰς τοὺς νέους σπουδαστάς. Ἡ προμήθεια πολυγραφημένων κειμένων ἀναφερομένων εἰς τὰς νέας μεθόδους διδασκαλίας, ὡς καὶ ἐκπαιδευτικοῦ ὑλικοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὴν ὕλην ἐφ' ἧς ἐνεργοῦνται ἐνταῦθα κατ' ἔτος αἱ ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου Proficiency in English τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Michigan. Ἡ διάθεσις πλήρους βιβλιογραφίας ἐκπαιδευτικῶν κειμένων τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τομέα τῆς ἐρεύνης καὶ μεθοδολογίας τῆς διδασκαλίας. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Μορφωτικοῦ Τμήματος τῆς πρεσβείας καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανισμῶν, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τμημάτων μετεκπαιδεύσεως καθηγητῶν εἰς τὰς συγχρόνους μεθόδους διδασκαλίας καὶ ἡ ἔναρξις τῆς τοιαύτης συνεργασίας διὰ τῆς παροχῆς 50 σχετικῶν ὑποτροφιῶν εἰς τὰ πρῶτα τμήματα ποὺ θὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθοῦν μὲ θέματα προφορᾶς, τονισμοῦ καὶ μεθοδολογίας αὐτῶν, ὡς καὶ μὲ θέματα συντάξεως καὶ μεθοδολογίας αὐτῆς.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν κ. Θεοδώρου ἐτόνισε τὴν ζωηρὰν ἱκανοποίησιν τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως διὰ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς ἐκδηλούμενον ἀμέριστον ἐνδιαφέρον, καὶ ἐξέφρασεν ἐγκαρδίους αὐτῶν εὐχαριστίας διὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν προϊσταμένων τῆς Ἀμ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν καὶ τοῦ Μορφωτικοῦ Τμήματος εἰς τὸ δυσχερὲς ἀλλὰ ζωτικώτατον ἔργον τῆς διαδόσεως τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ἰδίως τώρα ὅπου νέοι ὁρίζοντες ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας μὲ τὸν ἔξω κόσμον ἀνοίγονται μὲ τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Ὁ κ. Θεοδώρου ἐζήτησεν ὅπως ἡ πράγματι πολύτιμος αὕτη συμπαράστασις συντονισθῇ μὲ τὴν ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἐκ μέρους τῶν σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων καταβαλλομένην ἀντίστοιχον προσπάθειαν, καὶ ὅπως τὸ ἀμερικανικὸν ἐνδιαφέρον στραφῇ ἰδιαιτέρως πρὸς ἐκείνους τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τομεῖς, ὅπου μεγαλυτέρα παρίσταται σήμερον ἡ ἀνάγκη. Καὶ ὡς τοιούτους τομεῖς ἀνέφερε τὴν εἰς ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας, ὅπου ἐμφανίζεται μεγάλη ἔλλειψις, ἀποστολὴ Ἀμερικανῶν καθηγητῶν, τὴν ἵδρυσιν διδακτικῶν ἐργαστηρίων (laboratories) πρὸς βελτίωσιν τῶν διδακτικῶν μεθόδων, τὴν λειτουργίαν σχολῶν διδασκάλων, ὡς καὶ σχολῶν μετεκπαιδεύσεως καθηγητῶν εἰς τὰς συγχρόνους μεθόδους διδασκαλίας, τὴν λειτουργίαν ὑποδειγματικῶν ἐκπαιδευτικῶν μονάδων μὲ περιωρισμένον ἀριθμὸν σπουδαστῶν, ἵνα ἀποφευχθῇ ὁ ἀνταγωνισμὸς πρὸς τὰς λειτουργούσας ἑλληνικὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἀντιμετωπίζουν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικῶς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς διδασκαλίας τῆς ἀγγλικῆς εἰς 50 χιλ. σπουδαστῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἐτόνισε δὲ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Θεοδώρου ὅτι ἡ προσπάθεια δέον νὰ στραφῇ κυρίως πρὸς τὰς ἐπαρχίας, καθότι αἱ σχετικαὶ ἐκπαιδευτικαὶ ἀνάγκαι τοῦ κέντρου ὄχι μόνον καλύπτονται ἐπαρκῶς, ἀλλ' ἐμφανίζεται ἤδη καὶ πρόβλημα ὑπερπαγγελματισμοῦ. Μετὰ τὸν κ. Θεοδώρου, τὸν λόγον ἔλαβον καὶ ἄλλοι ἕλληνες διευθυνταὶ ξενογλώσσων σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων, ὁμιλήσαντες ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Οἱ ἐπίσημοι ἀμερικανοὶ ἐκπρόσωποι διεβεβαίωσαν τοὺς ἕλληνας ἐκπαιδευτικοὺς ὅτι ἐξετίμησαν ἰδιαιτέρως τὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων καταβληθεῖσαν τεραστίαν προσπάθειαν εἰς τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας σπουδαστῶν, ὅτι θὰ καταβάλουν κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τοῦτο πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν, καὶ ὅτι θὰ ἀποφευχθῇ μετὰ προσοχῆς κάθε ἐνέργεια ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ θίξῃ νόμιμα ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα.

Ἐν τέλει, ἅπαντες οἱ μετασχόντες τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτῆς συσκέψεως ἐξεδήλωσαν τὴν ἀπόφασίν των ὅπως συνεχίσουν τὴν ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἀρξαμένην συνεργασίαν πρὸς προαγωγὴν τῶν κοινῶν σκοπῶν.

Πῶς ἀντιμετωπίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν

400 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ-ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ

Ἡ ὑπ' ὑπ' ἀρ. 111.527 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1962 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας κ. Γρηγ. Κασιμάτη ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένην ἀμφισβήτησιν περὶ τὴν λειτουργίαν παραρτημάτων τῶν σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν εἰς τὰς συνοικίας τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς διαφόρους πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἐρρύθμισε τὰ τῆς προσωρινῆς λειτουργίας των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, θεωροῦμεν χρήσιμον νὰ καταχωρήσωμεν τὸ κατωτέρω σχετικὸν πληροφοριακὸν σημείωμα :

Ἡ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ἵδρυσις καὶ λειτουργία ἑκατοντάδων «παραρτημάτων» τῶν σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν ὄχι μόνον εἰς κάθε συνοικίαν τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πλέον ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας, εἰς χωρία καὶ νήσους, ἀπετέλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιοσημείωτα, ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον ἐνθαρρυντικὰ μεταπολεμικὰ φαινόμενα εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Φαινόμενον ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, μὲ τὴν ὀξυτάτην εὐφυίαν καὶ διαίσθησιν ποὺ τὸν διακρίνουν, ἀντελήφθη ἐγκαίρως καὶ πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας του—ἔτη πολλὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, πρὶν κἂν ὑπάρξῃ Ε.Ο.Κ.—ὅτι αἱ μεταπολεμικαὶ συνθῆκαι καθίστων ἀπαραιτήτους διὰ τὸν Ἕλληνα τὰς ξένας γλώσσας, ὡς μονοδικὸν μέσον ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας του μὲ τὸν κόσμον τὸν ἔξω τῶν στενῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος. Μὲ βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τῆς ζωτικῆς αὐτῆς ἀνάγκης ὁ λαὸς ἐστράφη μὲ ζῆλον πρὸς τὴν ἐκμάθησιν τῶν ξένων γλωσσῶν. Καὶ παρετηρήθη τὸ φαινόμενον οἰκογενειῶν ὁλοκλήρων, πατρός, μητρὸς καὶ παιδιῶν, νὰ φοιτοῦν ταὐτοχρόνως εἰς σχολὰς ξένων γωσσῶν, ὅπου ἄλλωστε ἀξιωματικοί, τραπεζιτικοί, ἔμποροι, ἰατροί, ἄλλοι νέοι καὶ ἄλλοι ἀρκετὰ προχωρημένης ἡλικίας, ἐδιδάσκοντο τὰς ξένας γλώσσας παραπλεύρως μὲ μαθητὰς γυμνασίου καὶ φοιτητάς.

Ἡ πανελλήνιος αὕτη ἔφεσις πρὸς ξενόγλωσσον μάθησιν, πραγματικὸν ἐκπαιδευτικὸν «κίνημα», ἀντιμετωπίσθη ἐγκαίρως καὶ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικῶς κυρίως διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν ὡς ἄνω «παραρτημάτων», πολλὰ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν πλήρεις καὶ ἀρτίως λειτουργούσας σχολάς, μὲ ἑκατοντάδας σπουδαστῶν, καὶ μὲ δεκάδας καθηγητῶν.

Ἡ ἵδρυσις τῶν ἐν λόγῳ «παραρτημάτων» τῶν σχολῶν καὶ ἰνστιτούτων ξένων γλωσσῶν ἀπετέλεσεν ὁμολογουμένως πραγματικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἐξέλιξιν τοῦ τόπου, καὶ κατέστησε δυνατὴν

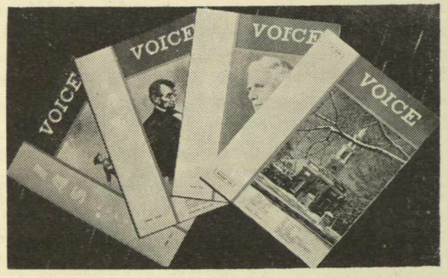

Τεύχη τοῦ μαθητικοῦ περιοδικοῦ «VOICE» ποὺ ἐκδίδει εἰς τὴν Ἀγγλικὴν τὸ Παράρτημα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν—IAS Κυψέλης.

Μαθητικὴ χορωδία εἰς τὸ Παράρτημα τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν—IAS Κυψέλης. Διευθυντὴς τῆς χορωδίας ὁ καθηγητὴς κ. David R. Weinberg.

Τὰ παραρτήματα σχολῶν ξένων γλωσσῶν ἀποτελοῦν συγχρόνως καὶ κέντρα γενικωτέρας μορφωτικῆς ἀκτινοβολίας εἰς τὴν περιοχήν των.

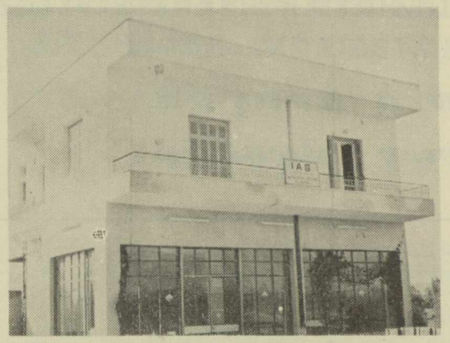

Παράρτημα τοῦ IAS *εἰς Ἀσπρόπυργον*

τὴν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ξενόγλωσσον ἐκπαίδευσιν ἑκατοντάδων χιλιάδων σπουδαστῶν πάσης κατηγορίας: ἀξιωματικῶν οἵτινες ἔπρεπε νὰ μετεκπαιδευθοῦν εἰς ξένας στρατιωτικὰς σχολὰς ἢ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν νέων κλάδων τῆς συγχρόνου

Παράρτημα τοῦ IAS *εἰς Ἡράκλειον*

στρατιωτικῆς ἐπιστήμης ἢ νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰς ξένας ἀποστολάς, ἐπιστημόνων ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μετεκπαιδευθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, σπουδαστῶν ποὺ ἐπεθύμουν νὰ φοιτήσουν εἰς ξένας σχολὰς ἢ πανεπιστήμια, ἐμπόρων, τραπεζιτικῶν, ξενοδόχων, ναυτικῶν καὶ πλείστων ἄλλων ποὺ εἶχαν ἐπείγουσαν ἀνάγκην νὰ καλλιεργήσουν τὰς μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου σχέσεις.

Ἡ ἵδρυσις ὅμως τῶν ἐν λόγῳ παραρτημάτων ξένων γλωσσῶν ὄχι μόνον ἱκανοποίησε μίαν ζωτικὴν κοινω-

Παράρτημα τοῦ IAS *εἰς Ἀργοστόλιον*

νικὴν ἀνάγκην, ἀλλ' ἀπετέλεσε συγχρόνως καὶ ἕνα ἀξιοσημείωτον ἐκπαιδευτικὸν ἐπίτευγμα: διότι ἐσήμαινεν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐφαρμογὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ δὴ εἰς μεγάλην κλίμακα, τῶν ἀρχῶν τῆς ἑλλόγου ὀργανώσεως, καὶ κατέστησε δυνατὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν ὄχι μόνον κατ' ἔκτασιν (ποσοτικὴν) ἀλλὰ καὶ κατὰ βάθος (ποιοτικήν).

Εἶναι εὐνόητον ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ παρὰ τῆς προπολεμικῆς νομοθεσίας προβλεπομένη διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μορφὴν φροντιστηρίων, καὶ δὴ ἑνὸς φροντιστηρίου κατὰ φροντιστήν(*), καθιστῶσα τὴν ὑπόθεσιν «προσωπικὴν» καὶ «προσωποπαγῆ», περιώριζε αὐτομάτως τὴν δυνατότητα ἀναπτύξεως αὐτῆς πέραν ὡρισμένου ὁρίου, καὶ οὐσιαστικὰ δὲν ἐπέτρεπε τὴν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ὀργάνωσιν καὶ ἐκπαιδευτικὴν βελτίωσιν, προκειμένου περὶ διδασκαλίας ἐπιμορφωτικῆς καὶ ὀλιγοώρου καθ' ἑβδομάδα διαρκείας, ὡς εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν διὰ τὴν μεγίστην πλειονότητα τῶν σπουδαστῶν.

Ἡ διὰ τῆς ἱδρύσεως παραρτημάτων αὔξησις τοῦ κύκλου δράσεως τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἑλλάδος ,αὐξάνουσα ἀπεριορίστως τὸν ἀριθμὸν τῶν σπουδαστῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας τῶν σχολῶν, κατέστησε συγχρόνως δυνατὴν καὶ ἀξιοσημείωτον ποιοτικὴν βελτίωσιν τῆς παρεχομένης διδασκαλίας: Ἐπέτρεψε τὴν συγκρότησιν ἐκπαιδευτικῶν συμβουλίων ἐκ διακεριμένων καθηγητῶν, τὸν καταρτισμὸν λεπτομερῶν προγραμμάτων διδακτέας ὕλης, τὴν τελειοτέραν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν τῶν σχολῶν, τὴν συνεργασίαν μετὰ ὁμοειδῶν σοβαρῶν ὀργανισμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὴν μετάκλησιν εἰς Ἑλλάδα ξένων εἰδικῶν καὶ ἐμπειρογνωμόνων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν διεξαγωγὴν τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐξετάσεων, ὡς καὶ ξένων διδασκάλων μὲ ἀνώτερα προσόντα, τὴν ἐκτύπωσιν συγχρονισμένων βιβλίων καὶ ἄλλου ἐκπαιδευτικοῦ ὑλικοῦ καί, τέλος, τὴν διαφημιστικὴν προβολὴν τοῦ θέματος, ἥτις καὶ αὐτὴ ἔχει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, διότι καθιστᾶ γνωστὰς εἰς τὸ εὐρύτερον κοινὸν τὰς παρεχομένας εὐκολίας καὶ δυνατότητας πρὸς ξενόγλωσσον μόρφωσιν, καὶ ἐξαίρει τὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς. Πρόκειται δηλ. ἐν τῇ οὐσίᾳ περὶ διαφωτιστικῆς προβολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὰ τὰ σύγρονα κράτη ἀναγκάζονται νὰ προσφύγουν διὰ θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ὅπως ἀποταμιεύσεως, ὑγείας, καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς εἰς τὸν στρατὸν κατατάξεως! Πάντα ταῦτα ὅμως προϋποθέτουν μεγάλα οἰκονομικά, ὀργανωτικὰ καὶ διοικητικὰ μέσα, μὴ δυνάμενα νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀπὸ μικρὰς ἐπαγγελματικὰς μονάδας, εἴτε αὗται εἶναι ἁπλῶς ἐπιχειρηματικαί, εἴτε καὶ ἐκπαιδευτικαί, ὁσονδήποτε ἄρτιαι καὶ ἂν εἶναι.

ΤΕΛΟΣ, ἕνα ἀκόμη οὐσιωδέστατον πλεονέκτημα ποὺ ἐμφανίζει ἡ ἵδρυσις παραρτημάτων, εἶναι ὅτι συντελεῖ σημαντικὰ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν συνθηκῶν τῆς ἐπαρχίας διὰ τῆς ἱδρύσεως παραρτημάτων εἰς μικρὰς πόλεις, κοινότητας, ἀκόμη καὶ χωρία. Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντι-

(*) Ὅρα Α.Ν. 2545)40, ἄρθρ. 68 § 3 (κατὰ παρερμηνείαν τοῦ νόμου, ὡς φρονοῦν διακεκριμένοι νομικοί).

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἐπιβάλλεται ἡ σύμπηξις ὁμοσπονδίας τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν

ΠΟΛΟΙ οἱ ἐπαγγελματικῶς ἀσχολούμενοι μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα διευθυνταὶ σχολῶν, ἰνστιτούτων καὶ φροντιστηρίων, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ξένων γλωσσῶν—διατυπώνουν συνεχῆ παράπονα διὰ τὰς ἀνυπερβλήτους δυσχερείας τὰς ὁποίας συναντοῦν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτῶν λειτουργήματος λόγῳ τῶν μεγάλων κενῶν καὶ τῶν ἀποπνικτικῶν ἀναχρονισμῶν ποὺ ὑφίστανται εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν νομοθεσίαν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν. Τὰ κενὰ ταῦτα ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν τεραστίαν καὶ ἀπρόβλεπτον προπολεμικῶς ἀνάπτυξιν ποὺ προσέλαβε μετὰ τὸν πόλεμον ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν, ἐνῷ ἡ σχετικὴ νομοθεσία τῆς μέσης ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως τυγχάνει προπολεμικὴ (βασικὸς νόμος Α.Ν.2545 τοῦ 1940), ἡ δὲ νομοθεσία τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν ὡλοκληρώθη ἀκόμη εἰς τὸν τομέα τῶν ξένων γλωσσῶν*

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἐκδότης τῆς ἀνὰ χεῖρας Ἐπιθεωρήσεως δὲν ἀπέκρυψε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν ἀντίληψίν του, τὴν ὁποίαν καὶ διετύπωσε μετὰ παρρησίας καὶ ἐπανειλημμένως εἰς ἐπαγγελματικὰς συγκεντρώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι μέγα μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν τοιαύτην καθυστέρησιν τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς σχετικῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας μας εἰς τὸν τομέα τῆς διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν βαρύνει τοὺς ἰδίους τοὺς ἀμέσως καὶ ἐπαγγελματικῶς ἐνδιαφερομένους, δηλαδὴ τοὺς διευθυντὰς σχολῶν καὶ φροντιστηρίων, καθηγητὰς ξένων γλωσσῶν κλπ., αἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν μέχρι σήμερον νὰ συντονίσουν τὰς ἐν προκειμένῳ ἀπόψεις των—ἀπαύγασμα τόσης πολυτίμου πείρας—καὶ νὰ τὰς ὑποβάλουν ὡς συγκεκριμένας, μελετημένας καὶ ρεαλιστικὰς εἰσηγήσεις πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ὑπευθύνους ὑπουργούς. Εἶναι φυσικὸν αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι νὰ δυσκολεύωνται νὰ δώσουν λύσεις ἐκεῖ ὅπου αἱ ἀπόψεις τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων καὶ εἰδικῶν διίστανται βασικῶς, ἀλληλοσυγκρούονται καὶ καταπολεμοῦνται ἀμοιβαίως.

ΜΕΓΑ ὅμως καὶ ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον διὰ τὸν τοιοῦτον συντονισμὸν τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνδιαφερομένων κλάδων, καὶ κυρίως τῶν διευθυντῶν σχολῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ διευθυντῶν φροντιστηρίων ἀφ' ἑτέρου, καὶ διὰ τὴν μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίαν ὑπῆρξεν, ὡς μὴ ὤφειλε, τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας παραρτημάτων τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Σύνδεσμος Ἰδιοκτητῶν Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσῶν ἐπολέμησε συστηματικῶς. Σημειωτέον ὅτι ἡ τοιαύτη ἀντίληψις τοῦ εἰρημένου σωματείου δὲν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ αὐτή. Εἰς τὸ παρελθὸν ὁ Σ.Ι.Φ.Ξ.Γ. εἰς ἐπίσημον ὑπόμνημά του* πρὸς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, δὲν ἐδίσταζε νὰ ζητήσῃ, μεταξὺ διαφόρων ἄλλων αἰτημάτων, αὐτολεξεὶ ὅπως «ἀνεγνωρισμένον σωματεῖον μορφωτικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σκοπῶν... δύναται νὰ ἱδρύῃ... καὶ παραρτήματα ἢ αὐτοτελῆ κέντρα σπουδῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν».

Μεταγενεστέρως, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, καὶ διὰ λόγους στενῶς καί, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, παντελῶς ἐσφαλμένης ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος μὲ κοντόφθαλμα καὶ προσωπικὰ κριτήρια, ἐπεδιώχθη παρὰ τοῦ Συνδέσμου διὰ παντοίων μέσων, καὶ δι' αὐτῆς ἔτι τῆς ἀστυνομίας (!), ἡ κατάργησις τῶν λειτουργούντων παραρτημάτων τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν.

Οἱ καταπολεμοῦντες ὅμως τὴν περὶ λειτουργίας παραρτημάτων ἄποψιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ θεωρητικοῦ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς κειμένης νομοθεσίας ὀρθοῦ ἢ ἐσφαλμένου τῶν ἀντιλήψεών των, ὑπέπιπτον εἰς ἕνα οὐσιῶδες σφάλμα: παρεγνώριζον τὴν πραγματικότητα. Διότι μίαν τοιαύτην πελωρίαν πραγματικότητα, ἀναμφισβήτητον καὶ ἀοῶσαν, ἀπετέλουν τὰ τετρακόσια περίπου παραρτήματα τῶν σχολῶν ξένων γλωσσῶν ποὺ λειτουργοῦν σήμερον εὐδοκίμως μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρέχουν ζωτι-

(*) Ὅρα «Σύγχρονον Ἐκπαίδευσιν», τεῦχος 1, σελ. 16 κ. ἑ.

μετωπισθῇ μεμονωμένως ἀπὸ φροντιστὰς - διδασκάλους, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Δημόσιον ἀδυνατεῖ νὰ ἐξεύρῃ διδασκάλους ξένων γλωσσῶν διατεθειμένους νὰ διδάξουν εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχάς. Τὸ δυσχερὲς τοῦτο πρόβλημα ἠδυνήθησαν αἱ ὠργανωμέναι σχολαὶ καὶ τὰ ἰνστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐπιτυχῶς, τοποθετήσασαι τὸ θέμα ἐπὶ εὐρείας ὀργανωτικῆς βάσεως, καὶ ἐξευρίσκουσαι τοὺς καταλλήλους ἐκπαιδευτικοὺς δι' ὑψηλῶν οἰκονομικῶν παροχῶν καὶ ἄλλων ἐξασφαλίσεων καὶ πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα μόνον μεγάλοι οἰκονομικοὶ ὀργανισμοὶ δύναται νὰ παράσχουν.

Γ.

(*) Ὑπ' ἀρ. πρ. 2 καὶ ἡμερομηνίαν 5.2.1957.

κὴν μάθησιν εἰς 40.000 σπουδαστάς, ἐργασίαν δὲ εἰς 800 καθηγητὰς ξένων γλωσσῶν. Καὶ ἡ πραγματικότης αὕτη δὲν ἦτο δυνατὸν—οὔτε ἐθνικῶς σκόπιμον—νὰ ἀγνοηθῇ, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ καταργηθῇ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διψᾷ καὶ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πολυμεροῦς μαθήσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ θέμα τοῦτο ἀπετέλεσεν, ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, ἀνυπέρβλητον μέχρι σήμερον ἐμπόδιον εἰς τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κλάδων—ἐχόντων ἐν τούτοις βασικῶς κοινὰ συμφέροντα καὶ κοινὰ καθήκοντα.

ΗΔΗ ὅμως εἰς τὴν ἀπὸ μακροῦ ὑφισταμένην αὐτὴν «ἀντιδικίαν» ἔθεσε τέρμα ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸν διακρίνοντα αὐτὸν ρεαλισμόν, ἐρρύθμισε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ 111.527 τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1962 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεώς του τὸ θέμα τῆς λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ παραρτημάτων προσωρινῶς, ἔλαβε δὲ συγχρόνως πρόνοιαν καὶ διὰ τὴν ὁριστικὴν νομοθετικὴν τακτοποίησιν αὐτοῦ.

Ἐξέλιπεν οὕτω ἐκ τοῦ μέσου ἡ πέτρα σκανδάλου, ἡ ὁποία ἀπερρόφησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν φροντίδα καὶ τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν θετικῶς καὶ ἀρνητικῶς ἐνδιαφερομένων, ἐμονοπώλησε τὸ ἐνδιαφέρον των, καὶ ἀπέστρεψε τὴν προσοχήν των ἀπὸ τὰ ἄλλα ζητήματα τοῦ κλάδου—ἐξ ἴσου οὐσιώδη καὶ ζωτικά: προγράμματα διδασκαλίας, προσόντα διδασκόντων, τίτλους σπουδῶν καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, ἔλεγχον τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιτελουμένης ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας. Τὰ ζητήματα ταῦτα, ὀρθῶς ἐπιλυόμενα, θὰ βελτιώσουν σημαντικῶς τὴν στάθμην τῆς διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν καὶ θὰ προαγάγουν αὐτομάτως καὶ τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν μὲ αὐτὴν ἀσχολουμένων ἐπαγγελματιῶν, εἴτε εἶναι διευθυνταὶ σχολῶν ἢ φροντιστηρίων ἢ καθηγηταὶ κλπ., ἐφ' ὅσον τὰ συμφέροντά των αὐτὰ τὰ στηρίζουν—καὶ πρέπει νὰ τὰ στηρίζουν—εἰς τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἱκανοποιητικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των, οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν ἔχῃ αὕτη: σχολικήν, φροντιστηριακὴν ἢ τῆς κατ' οἶκον διδασκαλίας. Καὶ τὴν ὁποίαν μορφὴν πρέπει νὰ δικαιοῦνται νὰ ἐπιλέγουν κατ' ἐλευθέραν ἐκλογήν, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνουν καὶ τὰς ἀντιστοίχους ὑπὸ τοῦ νόμου καθορισθησομένας ὑποχρεώσεις.

Πρὸς ταχεῖαν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἐνδείκνυται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἡ συνεργασία πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων κλάδων καὶ δὴ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων αὐτῶν.

Ἡ ἐποχή μας ἐπιβάλλει συντονισμὸν ἀπόψεων καὶ παραμερισμὸν μονομερῶν καὶ ἰδιοτελῶν ἀντιλήψεων. Τὸ προσωπικὸν συμφέρον δέον νὰ ἐξυπηρετῆται διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Καὶ τὸ γενικὸν ἐν προκειμένῳ συμφέρον μόνον μία ὁμοσπονδία ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν ξένων γλωσσῶν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ καὶ κατὰ τὸν ἀρτιώτερον τρόπον, λαμβάνουσα κατὰ τὸ δυνατὸν ὑπ' ὄψιν ὅλων τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ νόμιμα συμφέροντα, καὶ ἐπιδιώκουσα τὸν ἐναρμονισμὸν αὐτῶν ἐν πνεύματι δικαίου καὶ λογικῆς, ἀνωτερότητος καὶ συναδελφικῶν αἰσθημάτων. Αἱ διοικήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανώσεων ὀφείλουν νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον. Καὶ ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρέπει νὰ βοηθήσωμεν πάσῃ δυνάμει.

Κ. Α. ΓΕΡΑΡΔΟΣ

AMERICAN CONTRIBUTION TO GREEK EDUCATION

◆ *From page 39*

and its Methodology, and in Structure and its Methodology.

Mr. Theodorou, who, as was mentioned before, is President of the Union of Greek foreign language schools and institutes, underlined the lively satisfaction of the members of the Union with the strong interest that the director of the U.S. Information Service and the Chief of the Cultural Section had taken in their affairs. He thanked them cordially for their support in the difficult but vital task of teaching the English language to the Greek people and especially now that new horizons of communication and cooperation have opened up with the entrance of Greece into the European Common Market.

Mr. Theodorou asked that this truly valuable contribution be coordinated with the simultaneous effort made by the Greek schools and institutes, and that the American efforts be directed to those educational areas where today there is the greatest need. As examples of the things that could be done he mentioned: (1) the sending of American teachers to remote provinces, where there is a great shortage of teachers and a corresponding great need and willingness to learn, (2) the establishment of language laboratories which would help supplement regular classroom teaching, (3) the establishment of schools for training teachers in modern methods of teaching, (4) the operation of experimental model classes on a small scale with a limited number of students, so as to avoid competition with Greek private English teaching organizations who are facing up satisfactorily to the difficult task of teaching 50,000 students. Mr. Theodorou especially stressed the fact that the effort of the Cultural Office should shift its emphasis from the capital to the provinces, since the needs of the capital are now sufficiently well covered and since the problem now seems to exist of there being rather too many schools and teachers in Athens. After Mr. Theodorou spoke, other school directors expressed themselves along the same lines.

The American officials assured the Greek educationalists that they fully appreciated the great effort put forth by the Greeks in the task of teaching English to hundreds of thousands of students, that they would endeavor to support that effort with all their power, and that furthermore they would avoid taking any actions which could jeopardize the legitimate business interests of the schools.

Finally all the participants in this interesting conference expressed their decision to continue the cooperative enterprise thus felicitously inaugurated so as to further the common aim.

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

ΔΙΑΣΠΑΤΑΙ Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα ἐλευθέρου βίου, ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἔταμε μίαν ὄντως ἱστορικὴν κατεύθυνσιν εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας πρὸς στροφὴν ταύτης, διὰ σειρᾶς νομοθετικῶν μέτρων, πρὸς πρακτικὴν κατεύθυνσιν. Ἰδιαιτέρως ἡ πρὸ τριετίας ἵδρυσις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Παιδείας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ ὑπ' αὐτὴν ὑπαγωγὴ ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν τῆς ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα διαφόρων Ὑπουργείων ἐγκατεσπαρμένης Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐχαιρετίσθη ὡς τὸ σημαντικώτερον βῆμα διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου διὰ τὴν οἰκονομικήν μας ἀνάπτυξιν κλάδου εἰδικῆς Παιδείας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἑνότης τῆς διοικήσεώς του δὲν ὑπῆρξεν ὁλοκληρωτική.

Σημαντικὸν τμῆμα αὐτοῦ καὶ συγκεκριμένως ἡ λεγομένη «Μαθητεία» παρέμεινε καὶ παραμένει εἰσέτι ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διασπάσεως τοῦ κλάδου εἶναι ἤδη αἰσθητά.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀφ' ἧς ἀπὸ ἡμίσεος αἰῶνος καὶ πλέον ἐσημειώθη ἡ πρώτη κίνησις πρὸς δημιουργίαν κατωτέρας καὶ μέσης Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, αὕτη ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ἱδρύσεως νυκτερινῶν σχολῶν Τεχνικῆς συμπληρωματικῆς μορφώσεως, ὠφείλετο δὲ αὕτη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν.

Εἶναι γνωστὰ ἐπίσης εἰς πάντας τὰ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον. Τόσον εἰς τὸ Κέντρον ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἱδρύθησαν ὑπὸ φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων καὶ λειτουργοῦσι καρποφόρως δεκάδες τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Ἐνῷ δὲ τὸ Κράτος, διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἀρχικῶς μὲν τοῦ τέως Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετέπειτα Βιομηχανίας, νῦν δὲ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐνεθάρρυνε καὶ ἐβοήθησε τὰς ἰδιωτικὰς ταύτας σχολὰς διὰ παντὸς μέσου, τοῦτο δὲν δύναται νὰ λεχθῇ, δυστυχῶς, καὶ διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας.

Ἀντιθέτως, μάλιστα, τοῦτο, ἀσκοῦν μέρος τῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς τῆς Χώρας καὶ ἐφαρμόζον τὸν θεσμὸν τῆς Μαθητείας κατὰ τρόπον ἀνεξάρτητον καὶ ἀσύνδετον πρὸς τὴν κεχαραγμένην ὑπὸ τοῦ Κράτους ἑνιαίαν γραμμήν, ἔρχεται πολλάκις εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν ὑφισταμένων καὶ συστηματικῶς κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Κράτους λειτουργουσῶν Τεχνικῶν Σχολῶν, καὶ μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἐμφανίζεται τὸ Κράτος ὡς ἀντιπράττον πρὸς ἑαυτό.

Τοῦτο παρατηρεῖται ἰδίως εἰς πόλεις Ἐπαρχιῶν εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦσιν ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ πλήρως ὠργανωμέναι ὑπὸ τούτου καὶ ἐξωπλισμέναι διὰ μεγάλων θυσιῶν τῶν ἱδρυτῶν αὐτῶν, τεχνικαὶ κατώτεραι καὶ μέσαι Σχολαί, ὡς ἐν Λαμίᾳ, Λαρίσῃ, Πύργῳ, Κοζάνῃ καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ θεσμοῦ τῆς Μαθητείας δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀπομιμῆται καὶ δὴ ἀνεπιτυχῶς, τὸ ἐπικρατῆσαν καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων διαμορφωθὲν σύστημα συμπληρωματικῆς Ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τὸ καθιερωθέν, ἀπὸ ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, καὶ ἀσκούμενον ἤδη ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι διαθέτον ἀφειδῶς πόρους προοριζομένους δ' ὡρισμένους ἄλλους κοινωνικοὺς σκοποὺς καὶ χρησιμοποιοῦν δελεαστικὰς διαφημίσεις (προνομιακὴ τοποθέτησις εἰς ἐργασίας, ἀπαλλαγαὶ καὶ διευκολύνσεις διάφοροι κ.λ.π.), στρατολογεῖ, χωρὶς σημειωτέον νὰ εἶναι δυνατή, ἰδίως εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα,

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ

ἐλλείψει βομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐγκαταστάσεων δυναμένων νὰ ἀπασχολῶσι τοὺς μαθητευομένους πλὴν συνεργείων τινῶν αὐτοκινήτων, ἡ πρακτικὴ ἄσκησις τούτων, μικροὺς ὑπαλλήλους παντοπωλείων, ἀρτοποιείων, ἑστιατορίων καὶ πάσης φύσεως καταστημάτων ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὰς ὑφισταμένας ἰδιωτικὰς τεχνικὰς Σχολὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν διδακτήρια πληροῦντα τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς καὶ διαθέτοντα τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν αὐτῶν.

Εἶναι προφανὲς ὅτι μία τοιαύτη κατάστασις ὄχι μόνον νοθεύει τὸ περιεχόμενον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ σύγχυσιν ἐπιφέρει, ἀνακόπτουσα τὸ ἔργον τῶν ὑφισταμένων ἰδιωτικῶν Σχολῶν εἰς βάρος, βεβαίως, τῆς ὀρθῆς καὶ συστηματικῆς ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κάμνει ὅμως καὶ τὸ ἄλλο κακόν: ἐθίζει τοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον στρατολογουμένους μαθητευομένους καὶ ἀτελῶς καταρτιζομένους νὰ πιστεύωσιν ὅτι δύνανται εὐλόγως νὰ διεκδικῶσι δικαιώματα τὰ ὁποῖα μόνον τεχνῖται ἀρτίως κατηρτισμένοι δικαιοῦνται νὰ διεκδικῶσιν, εἰς τὸ τέλος δὲ περιάγει τούτους εἰς ἀπογοήτευσιν καὶ ἐξαθλίωσιν.

Ταῦτα, βεβαίως, ἐδημιουργήθησαν ἐκ τῆς ἀσκηθείσης ἐν προκειμένῳ ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ δὴ ἀφ' ἧς ἐξεδόθη ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος 1452/50 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐργασίας Τεχνικοῦ Τμήματος Ἐκπαιδεύσεως μαθητευομένων κ.λ.π.» ὑπὸ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας, προστεθείσης οὕτω μιᾶς ἀκόμη ἀρμοδιότητος ἐπὶ τῆς Τεχνικῆς Ἐκαιδεύσεως.

Ἀφ' ὅτου ὅμως εὑρέθη ἐπὶ τέλους Κυβέρνησις ἀποφασισμένη νὰ θέσῃ ὁριστικῶς τέρμα εἰς τὸν κυκεῶνα τῶν ἀρμοδιοτήτων ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἶναι ἀδιανόητον νὰ διατηρῆται ἀκόμη διπλῆ ἐπὶ τούτου ἀρμοδιότης μὲ διπλᾶς ὑπηρεσίας καὶ πολλαπλᾶ Συμβούλια ὥστε νὰ συμβαίνωσιν ὅσα ἐνδεικτικῶς ἐν προκειμένῳ ἀναφέρομεν καὶ ὅσα, τίς οἶδε, μέλλουσι νὰ συμβῶσι.

Ἀληθῶς ὁ σπουδαιότατος οὗτος κλάδος τῆς Παιδείας μας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθῇ ὁμαλῶς καὶ πλήρως ἀποδοτικῶς ἐὰν δὲν ὑπάρξῃ ἐπ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ἑνιαία κατεύθυνσις καὶ ἑνιαῖον ἀντίκρυσμα τοῦ συνόλου τῶν ἀναγκῶν του ἀπὸ ἀπόψεως διοικητικῆς, ἐκπαιδευτικῆς (διδακτικὸν προσωπικόν, πρόγραμμα διδασκαλίας), οἰκονομικῆς (σύμμετρος κατανομὴ πιστώσεων), ὡς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διδακτηρίων καὶ ἐξοπλισμοῦ αὐτῶν, πέραν δὲ τούτων καὶ ἀπὸ ἰδεολογικῆς πλευρᾶς (ἰδανικὰ τῆς παιδείας) ὑπὸ ἑνὸς καὶ μόνον Ὑπουργείου: τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον φύσει καὶ θέσει ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς δημιουργίας, ἀναπτύξεως καὶ κατευθύνσεως τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ Νηπιαγωγείου μέχρι καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄλλως, διατηρουμένης καὶ ἐπεκτεινομένης τῆς ὑφισταμένης σήμερον διασπάσεως τῆς ἑνότητος τῆς διοικήσεως τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς ἀποκοπῆς ἐκ τοῦ κυρίου κορμοῦ της οὐσιώδους κλάδου αὐτῆς, ὡς εἶναι ἡ Μαθητεία καὶ ὁ Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός, ὑφ' οἱανδήποτε αἰτιολογίαν καὶ ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν λειτουργῇ αὕτη, τὰ ἀποτελέσματα δεῖγμα τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν ἀνωτέρω θὰ εἶναι λίαν δυσάρεστα καὶ οὐδόλως ἐποικοδομητικὰ τῆς περαιτέρω ὁμαλῆς καὶ καρποφόρου λειτουργίας τοῦ σημαντικοῦ τούτου κλάδου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

Διὰ τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως συμπληροῦντες τὴν ἀρξαμένην ἱστορικὴν ὄντως προσπάθειαν διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ τὸν ἐπὶ νέων κατευθύνσεων προσανατολισμὸν τῆς ὅλης Παιδείας μας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἐπὶ νέων βάσεων θεμελίωσιν τῆς Τεχνικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς μας Ἐκπαιδεύσεως, ὁλοκληρώσουν τὴν ἑνότητα τῆς διοικήσεως τοῦ κλάδου τούτου διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Μαθητείας καὶ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας.

Διὰ τῆς ὑπαγωγῆς ταύτης ἐκτὸς τῶν ἄλλων καλῶν θὰ προκύψωσι καὶ σοβαρώταται οἰκονομίαι ἐκ τῆς συμπτύξεως ὁμοίων ὑπηρεσιῶν καὶ Συμβουλίων.

ΙΩ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν

Ἡ ἐκμάθησις ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ διάφορα κράτη

ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

• Μόσχα

Ἡ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ἐκπαιδεύει χιλιάδας νεαροὺς σπουδαστὰς εἰς τὸ νὰ διαβάζουν, νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ μεταφράζουν ὅλας τὰς κυριωτέρας γλώσσας τοῦ κόσμου.

Καινένα ἴσως ἄλλο ἔθνος δὲν ἔχει ἀποδυθῆ εἰς ἕνα τόσον ἐκτεταμένον καὶ ἐντατικὸν πρόγραμμα ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν. Ἤδη, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἔχει ἐξασφαλίσει ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν ἀτόμων — ὁ ὁποῖος αὐξάνεται ὁλονὲν — ἱκανῶν νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ διαβάζουν μίαν ἢ περισσοτέρας ξένας γλώσσας.

Αἱ μέθοδοι διδασκαλίας καὶ ὁ μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς ποὺ χρειάζονται διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκμάθησιν — μαγνητόφωνα, ταινίαι, γραμμόφωνα κλπ. — εἶναι ἐξ ἴσου σύγχρονα ὅσον εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔλλειψιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐντοπίων, ὁμιλούντων τὰς διαφόρους ξένας γλώσσας, μετὰ τῶν ὁποίων νὰ δύνανται νὰ ἐξασκοῦνται οἱ σπουδασταί, ἀντικαθίστανται ἐν μέρει μὲ μαγνητοφωνημένον ὑλικόν.

Εἰδικὰ ἰνστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν ἱδρύθησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις, καὶ ἀνὰ ἓν τοὐλάχιστον εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν 15 δημοκρατιῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν. Μολονότι οἱ σπουδασταὶ εἶναι τῆς ἰδίας ἡλικίας μὲ τοὺς φοιτητὰς τῶν πανεπιστημίων, καὶ μολονότι ἡ φοίτησις εἶναι ἐπίσης πενταετής, τὰ ἰνστιτοῦτα δὲν φροντίζουν νὰ τοὺς δώσουν οὐμανιστικὴν μόρφωσιν. Ὁ σκοπός των ἁπλῶς εἶναι ἕνας: νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν καθηγητάς, διερμηνεῖς καὶ μεταφραστὰς ξένων γλωσσῶν.

Οἱ σπουδασταὶ γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰ ἰνστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν ἀφοῦ συμπληρώσουν τὴν ὑποχρεωτικὴν δεκαετίαν τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. Δίδουν εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, καὶ μελετῶνται μετὰ προσοχῆς τὰ γραπτά των εἰς τὰς ξένας γλώσσας. Οἱ περισσότεροι μαθηταὶ κάμνουν φροντιστήρια ἐπὶ δύο ἢ καὶ τρία ἔτη προτοῦ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ ἰνστιτοῦτα.

Ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ γνωστοτέρα σχολὴ ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἶναι τὸ Κρατικὸν Ἰνστιτοῦτον Ξένων Γλωσσῶν τῆς Μόσχας, τὸ ὁποῖον, ἱδρύθη πρὸ 32 ἐτῶν. Περὶ τοὺς 300 καθηγηταὶ καθοδηγοῦν τοὺς 2.500 σπουδαστὰς διὰ μέσου τῶν δαιδάλων τῆς ἀγγλικῆς, τῆς γερμανικῆς, τῆς γαλλικῆς, τῆς ἱσπανικῆς καὶ τῆς ἰταλικῆς.

Κατὰ τὰ πρῶτα τρία ἔτη οἱ σπουδασταὶ ἔχουν 36 ὥρας διδασκαλίας ἑκάστην ἑβδομάδα, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 20 εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς γενικὰ θέματα, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τῶν λατινικῶν καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, οἱ σπουδασταὶ ἐξακολουθοῦν ν' ἀφιερώνουν τοὐλάχιστον 20 ὥρας ἑβδομαδιαίως εἰς μαθήματα ξένων γλωσσῶν.

Ἀρχικῶς, οἱ σπουδασταὶ λαμβάνουν εἰδικὰ μαθήματα φωνητικῆς, γενικῆς γλωσσολογίας, ἱστορίας τῆς γλώσσης καὶ γραμματικῆς τῶν γλωσσῶν τὰς ὁποίας σπουδάζουν. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ὅλα τὰ μαθήματα διδάσκονται εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν ποὺ παρακολουθεῖ ἕκαστος σπουδαστής. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀκούει, ὁμιλεῖ ἢ διαβάζει μίαν ξένην γλῶσσαν ἐπὶ ἓξ ὥρας ἡμερησίως, ἐπὶ ἓξ ἡμέρας ἑβδομαδιαίως.

Δὲν εἶναι ἑπομένως παράδοξον ὅτι ἡ ἀπόδοσις εἶναι περίφημος. Μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ καθήσω εἰς τὴν αἴθουσαν προβολῶν τοῦ ἰνστιτούτου καὶ ν' ἀκούσω ἕνα δευτεροετῆ σπουδαστὴν νὰ περιγράφῃ μίαν ταινίαν, ἡ ὁποία ἐδείκνυε μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον τῆς Μόσχας. Εἰς ἕνα εἰκοσάλεπτον μονόλογον, περιέγραψεν εἰς περίφημα ἀγγλικὰ ὅλα ὅσα ἔβλεπεν εἰς τὴν ὀθόνην. Ἔκαμε μερικὰ μόνον, τελείως ἀσήμαντα λάθη, καί, φυσικά, ἡ προφορά του ἦτο κάπως ξενική.

Αἱ ἐπιτεύξεις τῶν προχωρημένων σπουδαστῶν εἶναι ἀκόμη ἐκπληκτικώτεραι. Μία ὁμὰς ἐξ αὐτῶν, καθισμένη εἰς μικροὺς θαλάμους, ἤκουεν μέσῳ ἀκουστικῶν, μίαν ὁμιλίαν εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ τὴν μετέφραζεν συγχρόνως εἰς τὴν ἀγγλικήν. Αἱ μεταφράσεις ἠχογραφοῦντο διὰ νὰ σχολιασθοῦν καὶ νὰ διορθωθοῦν ἀργότερον. Τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς συγχρόνου μεταφράσεως, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα «τέστ».

Τὸ ἰνστιτοῦτον διαθέτει ἐπίσης μίαν «αἴθουσαν ἀκροάσεως», ἡ ὁποία ὁμοιάζει πολὺ μὲ ἀναγνωστήριον. Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ ζητήσουν ἕνα δίσκον ἀναγράφοντα οἱονδήποτε θέμα, ἀπὸ ἕνα μάθημα γραμματικῆς μέχρι ἑνὸς κειμένου μυθιστορήματος, ἢ θεατρικοῦ ἔργου. Κάθεται τότε εἰς ἕνα τραπέζι, φορεῖ τὰ ἀκουστικὰ μὲ τὰ ὁποῖα τὸν ἐφωδιάζουν καὶ ἀκούει τὸν δίσκον εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἠχοληπτικὰ μηχανήματα τῆς αἰθούσης. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κάμνει ἀκουστικὴν ἐξάσκησιν ἀκόμη καὶ ἐνῷ διαβάζει.

William J. Jorden

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

• Ἀμβοῦργον

Οἱ εἰδικοὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, συζητοῦν ὡς πρὸς τὴν ἐπιρροὴν ποὺ θὰ ἔχουν τὰ μέτρα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως. Λόγῳ τῆς «ἐξευρωπαΐσεως» τοῦ συστήματος ἐκπαιδεύσεως τῶν χωρῶν, ἀναμένεται, διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, ἀφομοίωσις τοῦ ἐπιπέδου ἐκπαιδεύσεως τῶν μεγάλων κρατῶν — βάσει τοῦ ἄρθρου 118 «Πραγματοποίησις μιᾶς κοινῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς», καὶ τοῦ ἄρθρου 128 «Πραγματοποίησις μιᾶς κοινῆς πολιτικῆς εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως».

Ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς συγχρόνου ἐπιχειρήσεως, θεωρεῖται σήμερα ὡς ἀνεπαρκὴς ἡ κατάρτισις ποὺ θὰ λάβῃ ὁ μαθητευόμενος ἐντὸς τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ Γερμανοὶ παιδαγωγοὶ μελετοῦν ὡς ἐκ τούτου τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ συνήθη σχολεῖα ἑνὸς ἐπὶ πλέον ἔτους ἀφιερουμένου εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ κάθε μαθητευόμενος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν του. Τὰ μαθήματα θὰ ἀφοροῦν τὴν ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν γενικὴν μόρφωσιν ὡς καὶ τὴν «εἰσαγωγὴν» τῶν ὅρων ζωῆς τοῦ ἐργαζομένου. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ μαθητευόμενος θὰ πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἕνα μάθημα τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι σχετικὸν μὲ τὸ μετέπειτα ἐπάγγελμά του. Παρ' ὃ-

Εἰς τὸ Ἔσσεν συνεκλήθη προσφάτως συνέδριον τῶν καθηγητῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν κατὰ τὸ ὁποῖον συνεζητήθησαν τὰ προβλήματα καὶ ὁ σκοπὸς τῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν σήμερα καὶ εἰς τὸ μέλλον. Διεπιστώθη ἡ ἔλλειψις διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, συνεστήθη δὲ ὅπως ὑπάρξῃ στενοτέρα συνεργασία μεταξὺ σχολείου καὶ οἰκονομίας. Ἐκ τῶν συζητήσεων αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ συνέδριον τοῦ Ἔσσεν κατέστη φανερὸν ὅτι αἱ ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ τῆς αὔριον πρέπει νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ εὐρυτέρας κλίμακος. Δὲν παρελείφθη ἐπίσης νὰ τονισθῇ ἡ σπουδαιότης τῆς ἐκμαθήσεως ξένων γλωσσῶν καὶ εἰς τὸν τεχνικὸν κλάδον καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ σχετικοῦ μαθήματος εἰς τὰς τεχνικὰς σχολάς.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

Τοῦ κ. JOHN D. LOGAN JR.

Β. Α. Ἀγγλικῆς Φιλολογίας, Μ. Α. Γλωσσολογίας

Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀμερικανικῶν Σπουδῶν - Ι. Α. Σ.

ΕΙΝΑΙ σχεδὸν περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν τὴν σπουδαιότητα ποὺ προσέλαβε εἰς τὴν ἐποχήν μας ὁ προφορικὸς λόγος εἰς τὴν διεθνῆ ἐπικοινωνίαν. Τοῦτο ἰσχύει ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ἕνα διεθνῆ γλῶσσαν—τὴν ἀγγλικήν. Ἡ διεθνὴς προφορικὴ ἐπικοινωνία διὰ τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἀναπτύσσεται εἰς μίαν ἄνευ προηγουμένου καὶ διαρκῶς αὔξουσαν κλίμακα, εἰς ἀπειρίαν περιπτώσεων, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὰ ἁπλούστερα, ὅπως ὅταν πρόκειται νὰ ἀκούσωμεν τὸν Πὰτ Μποὺν εἰς τὸ ραδιόφωνον ἢ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν Ντόρις Νταίη εἰς τὸν κινηματογράφον, ἢ ὅταν ἕνας Σουηδὸς τουρίστας ζητεῖ ἀπὸ τὸν περιπτεριοῦχον τῆς γωνίας νὰ μάθῃ ποῖον λεωφορεῖον πρέπει νὰ πάρῃ, καὶ φθάνουν μέχρι τῶν περιπτώσεων ἐκείνων ὅπου ἀντιπρόσωποι μεγάλων ἑταιριῶν, διεθνῶν ὀργανισμῶν ἢ καὶ κρατῶν συναντῶνται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν διαπραγματεύσεων.

Ἐὰν εἰς κάθε μίαν ἀπὸ τὰς περιπτώσεις αὐτάς, εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν συνδιαλέξεων καὶ τῶν συζητήσεων ποὺ πραγματοποιοῦνται, ἕνας ἢ πλείονες ἐκ τῶν συνομιλητῶν ἔχουν προφορὰν ἡ ὁποία δὲν εἶναι τελείως ἀντιληπτή, φυσικὸν εἶναι νὰ δυσχεραίνεται ἡ συνεννόησις. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι κάποτε νὰ λάβῃ ὁ ἐρωτῶν τουρίστας λεωφορεῖον ἄλλης κατευθύνσεως· ὑπάρχουν ὅμως καὶ περιπτώσεις ὅπου αἱ συνέπειαι τῆς κακῆς συνεννοήσεως δύνανται νὰ ἀποβοῦν ἐξαιρετικὰ σοβαραί.

Ὅταν διαπιστώσωμεν τὸν σπουδαῖον ρόλον ποὺ ἡ προφορὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης μπορεῖ νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων, εἶναι φυσικὸν νὰ διερωτηθῶμεν: Τί εἶναι αὐτὸ εἰς τὴν προφορὰν ποὺ δυσχεραίνει τὴν συνεννόησιν; Καὶ δυνάμεθα μήπως νὰ διακρίνωμεν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς προφορᾶς ποὺ τὴν καθιστοῦν εὔληπτον;

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ τελευταῖον ἐρώτημα μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ θετικὴ καὶ ἀρνητική. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἐνίοτε ἀρνητική, διότι δυνάμεθα νὰ ὑποπέσωμεν εἰς ἐλαφρὰ σφάλματα εἰς τὸν ἦχον τῆς ὁμιλίας μας (speech sounds) κατὰ τὴν προφορὰν τῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφώνων, εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς ὁμιλίας ἢ τὸν τονισμόν της (rythm and intonation), δηλ. νὰ ὁμιλήσωμεν μὲ ξενικὴν πρὸς τὴν χρησιμοποιουμένην γλῶσσαν προφορὰν (accent), καὶ παρὰ ταῦτα νὰ ἐπιτύχωμεν ἱκανοποιητικὴν συνεννόησιν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρξῃ συσσώρευσις τοιούτων παρεκκλίσεων ἀπὸ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς ἀγγλικῆς, τότε εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἀποτελέσουν αὗται ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀλληλοκατανόησιν· τοῦτο βέβαια θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ πολὺ καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀκροατοῦ, ἀπὸ τὸ δυσνόητον ἢ εὐνόητον τοῦ περιεχομένου τῆς ὁμιλίας κ.ο.κ.

Ἡ ἀπάντησις ὅμως δυνατὸν νὰ εἶναι καὶ θετική, διότι πολλάκις ἕνα μόνον σφάλμα ἑνὸς ἰδιαιτέρως σημαντικοῦ στοιχείου εἰς μίαν φράσιν, δύναται εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις νὰ κάμῃ τὸν ἀκροατὴν νὰ ἀντιληφθῇ κάτι τελείως διάφορον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ὁ συνομιλητής του ἐπεθύμει νὰ ἐκφράσῃ.

Διὰ νὰ διαπιστώσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾶ ἀντιληπτὴν ἢ μὴ τὴν προφορὰν εἰς τὴν ἀγγλικήν, πρέπει νὰ συλλάβωμεν γερὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ « phoneme » (φ ώ ν η μ α). Ὁ ἑλληνικώτατος οὗτος ὅρος χρησιμοποιεῖται διεθνῶς ἀπὸ τοὺς γλωσσολόγους. Ἀπαιτεῖται συνήθως ἀρκετὸς χρόνος διὰ νὰ συλλάβῃ πλήρως ὁ μὴ εἰδικὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου τούτου.

Ἐν πρώτοις παρίσταται ἀνάγκη νὰ διακρίνωμεν μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν φωνημάτων. Οὕτω, δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν φωνήματα σχετικὰ μὲ τὸ ὕ ψ ο ς τ ῆ ς φ ω ν ῆ ς (tone levels), ἢ φωνήματα τ ο ν ι σ μ ο ῦ (stress), ἀλλ' ἐπιθυμῶ ἰδιαιτέρως νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν εἰς μίαν τρίτην κατηγορίαν φωνημάτων, τὴν ἀναφερομένην εἰς μ ε μ ο ν ω μ έ ν ο υ ς β α σ ι κ ο ὺ ς ἤ χ ο υ ς οἵτινες διαφέρουν ἀπὸ τὰς δύο ἄλλας κατηγορίας φωνημάτων ποὺ ἀνεφέραμεν. Διαφέρουν δὲ ὡς εἰδικὴ κατηγορία διότι ὅλα μαζύ, φωνήεντα καὶ σύμφωνα, ἀπαρτίζουν τὸ σύστημα τῶν ἤχων (sound system), ἀποκαλούμενα ἐπίσης «τμηματικὰ φωνήματα» (segmental phonemes) ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ροὴ τοῦ λόγου δύναται θεωρητικῶς νὰ διαιρεθῇ εἰς τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει συνήθως ἕνα ἀπὸ τὰ τμηματικὰ φωνήματα.

Γενικῶς δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὅλα τὰ τμηματικὰ φωνήματα περιέχουν ποικίλας προφοράς, ἐξαρτωμένας ἑκάστοτε εἴτε ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ἤχων ποὺ προηγοῦνται ἢ ἕπονται τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φωνήματος, εἴτε ἀπὸ ἄλλας φωνητικὰς συνθήκας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρὰ τὴν ποικιλίαν αὐτήν, ἕκαστον φώνημα ἀποτελεῖ μίαν ἰδιαιτέραν λειτουργικὴν μονάδα τοῦ συστήματος τῶν ἤχων, ἀντίθετον πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα τμηματικὰ φωνήματα παρομοίου εἴδους.

Πάντως, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας τῶν φωνημάτων δύναται νὰ λύσῃ ἐν τῇ πράξει πλεῖστα προβλήματα τῆς διδασκαλίας τῆς προφορᾶς.

Θὰ ἐπεθύμουν ἐπίσης νὰ τονίσω ἐνταῦθα τὴν πεποίθησίν μου ὅτι μία καλὴ προφορὰ δύναται νὰ ἀποκτηθῇ ἀπὸ τὸν μέσον σπουδαστὴν εἰς σχετικῶς περιωρισμένον χρόνον ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, καὶ νὰ προσθέσω ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ θυσία χρόνου ἀξίζει τὸν κόπον.

Πιστεύω ἐπίσης ὅτι αἱ βάσεις μιᾶς καλῆς προφορᾶς δύνανται κατὰ μέγα μέρος νὰ ἀποκτηθοῦν κατὰ τὰ πρῶτα εἴκοσι ἢ τριάντα μαθήματα, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐνισχυθοῦν διὰ τῆς διαθέσεως μιᾶς ὥρας ἐπὶ δέκα ὡρῶν μελέτης κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη διδασκαλίας.

Μετὰ ταῦτα, πᾶν ὅ,τι χρειάζεται εἶναι μία συνεχὴς προσοχὴ ἐκ μέρους τοῦ διδασκάλου διὰ τὰ πλέον ἐντυπωσιακὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα δὲν πιστεύω νὰ εἶναι πολλὰ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν περισσοτέρων σπουδαστῶν ἐὰν αἱ βάσεις ἔχουν ἀποκτηθεῖ ἐγκαίρως.

Ἡ «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ» ἀρχίζει ἀνωτέρω τὴν δημοσίευσιν σειρᾶς ἄρθρων μου περὶ τῆς Διδασκαλίας τῆς Προφορᾶς. Τὰ ἄρθρα ταῦτα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν προφορὰν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ προϋποθέτοντα ἀπαραιτήτως γνῶσιν αὐτῆς, δημοσιεύονται, ὡς εὐνόητον, εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην.

JOHN D. LOGAN Jr.

1. - THE NECESSITY FOR PRONUNCIATION TEACHING

A Series of Articles by Mr. JOHN D. LOGAN JR.

B. A. in English Literature, M. A: in Linguistics

Director of Studies of the Institute of American Studies - IAS

The Growing Usefulness of Spoken English

IT seems hardly necessary in the year 1962 to stress the importance of the spoken word in international relations. This is especially true of the number one international language, English. Oral communication in English is going on internationally on an unprecedented and ever-increasing scale in all sorts of situations, ranging from the simplest and most unpretentious, such as when people listen to Pat Boone, or go to see Doris Day, or when a Swedish tourist in Athens asks a man in a newspaper kiosk how to get a certain bus, all the way up to situations in which representatives of large firms, of internationally active organizations, or of governments meet each other across the conference table.

The Role of Pronunciation in Communication

Now if in any of the millions of English dialogues and discussions of this sort that take place each month, one or more of the participants has an only partly comprehensible pronunciation, then communication is to some extent blocked. Sometimes what results is only that the tourist gets the wrong bus, but we can be sure that at times the consequences of misunderstanding are extremely serious. Once we realize the important role English pronunciation can play in the affairs of the world, we may be led to ask: What is it in pronunciation that impedes communication? Can the features that make pronunciation comprehensible be easily singled out?

The answer to the second question is both yes and no. The answer is sometimes no, because we can make many little slips in our speech sounds, in our rhythm, or our intonation—speak with an 'accent', that is—and still get our complete message across, while if too many of these divergencies from normal English usage pile up, the cumulative effect will eventually create barriers to understanding, depending, naturally, on who is listening, how much of the content is made clear by the circumstances, and so on. On the other hand, the answer is sometimes yes, because a single error of a particular important type in a sentence — a type we can easily identify — can be enough in certain circumstances to cause the listener to comprehend something quite different from what the speaker intended to say. The truth of the matter is probably that most times when pronunciation is impeding communication, it is because of a combination both of piled-up minor errors and of individual errors of a more fundamentally drastic type.

Segmental Phonemes and the Sound System

In our search for what it is in English pronunciation that makes for intelligibility or the lack of it, we will be immensely helped if we can get a firm grasp of the concept of the **phoneme.** It usually takes time before the non-specialist gets a clear idea of the phoneme, so the earlier we plunge in and grapple with it the better. In the first place it is necessary to make a distinction between k i n d s of phonemes. We can talk of phonemes of tone level and phonemes of stress in English, but I want here to concentrate on the individual basic sounds, which are distinct from the other two types of phonemes mentioned. They are distinct as a class because all together, the vowels and the consonants, they make up the sound system. They are also distinct from the other phonemes in their being called **segmental**

phonemes. (They have this name because the stream of speech can be theoretically chopped up into segments, or 'slices', each of which normally 'contains' one of these units.)

Now legitimate questions at this point would be: Why all this fuss about the term 'phoneme'? Why don't we just say 'speech sound', as I have seen in several good books? My answer would be that, well, 'speech sound' is a good term as long as you always use it to mean the same thing, but the trouble is that it is often used in two separate senses, whereas 'phoneme' is not. A better question would be: What is a phoneme, then? How does it work in the language? The answer: A segmental phoneme works in the following way – functionally, it is a feature of speech which is used to keep one word (such as **beat**) distinct from other words (such as **bit** and **bet**).

So far a segmental phoneme does not appear to present any difficulty. It seems to be simply a unit of the sound system. However there is another aspect of a phoneme that needs explaining, for from the physical, or objective, point of view it is not just one thing (or, to be exact, one class of recurring events) at all; but many. It is actually a family of somehow related sounds which all together operate psychologically as one unit in the sound system. We can understand this better if we take a close look at a rather spectacular specimen of a segmental phoneme – the **t** phoneme in English.

There are many varieties of the English /t/. * Normally, each of the following words and word groups contains a phonetically distinct type of **t**-sound that is very common in my speech and in the speech of many other Americans and Englishmen: **ten, beat** (one pronunciation), **beat** (another pronunciation), **but I did**, **but then**, **study**, **train**, **cats**. Most of these can be distinguished from each other by the ordinary person with only the slightest coaching. There are many other less common varieties of /t/ that can be distinguished by the ear; among them are the sounds in **button**, **bottle**, **mountain**, and **eighth.** Despite the existence of all these varieties of **/t/**, which can be represented by [tʿ-], [-tʿ], [-tʿ], [-t-], [ʔ], [t], etc., they are all the 'same' phonemically. They each normally occur in one and only one type of phonetic environment and are never used in opposition to each other to signify differences in meaning. In the case where two varieties of /t/ might be used by native speakers in the same place, as is true of **beat** pronounced with or without an audible release of breath at the end, the difference does not signify any linguistic distinction, but merely a stylistic or dialectal one; or both. (Some groups of people living in the New York City area, for example, seem to prefer the aubible release in words like **beat** (or **beak**) in their carefulest speech.) Now it should be evident why 'speech sound' is too ambiguous a term; it may mean **/t/** as a phoneme, that is, a functioning unit in the sound system, or it may mean one of the varieties of /t/, as, for instance, the glottal stop [ʔ].

The 'One-out-of-many', or 'E pluribus unum', phenomenon is general throughout the English sound system. As a general rule, we can state that all English segmental phonemes have different pronunciation variants, each of which occurs depending on the type of sound that precedes or follows the phoneme in question, or on other phonetic conditions. Nevertheless, in spite of all this internal variety, as far as linguistic meaning is concerned, each phoneme is one distinct functioning unit of the sound system in contrast to all other segmental phonemes of the same general type. (In rather oversimplified terms, this means that a consonant phoneme generally contrasts with all other consonant phonemes, a vowel phoneme with all other vowel phonemes.)

Phonemic Theory to the Rescue

We can now proceed to apply our new understanding of the phoneme to practical problems of teaching. How can we decide what to concentrate on when teaching English pronunciation to Greek students? Let us see what we can do.

A Greek learner of English can say **I beat the dog** using any one of several varieties of the English /t/ phoneme without causing an Englishman, American, or Australian to misunderstand him. He can even use here the handiest variant of his own Greek **/t/** phoneme without any damage to the meaning, as far as I have ever been able to tell. In fact with the exception of one case I will refer to later, I believe that we do not need to teach a student how to pronounce an English **t** at all.

But let the Greek learner (let us christen him Manolis) put his own Greek 'iota' sound in place of the English phoneme represented by the **ea** of **beat**, and there is great danger that the English-speaking hearer will think he said **I bit the dog**. Why so? To see why, let us discuss first the Englishman's phonemic contrast. To the Englishman's ear, to his whole nervous system, in fact, there is a significant difference between the sharp, penetrating quality of the tensely articulated vowel of **beat** and the much duller quality of the vowel of **bit** (which is more laxly articulated with the tongue positioned relatively farther back and farther down).

Now let us see what Manolis may do. If his vowel is close in quality to that of the vowel in the Englishman's word **beat**, then there should be no misunderstanding. If, however, Manolis happens to have a slightly lower tongue position for the vowel, or his tongue muscles do not give so much of a pulse, then the Englishmen's nervous system goes 'click' and he has heard the word as **bit.**

Let us now examine the two English words **beat** and **bit** in the light of our new phonemic theory. Objectively, we perceive that the vowels are

Continued on p. 54

* I follow custom in indicating the phoneme /t/ by enclosing the symbol within slant lines. Farther down I indicate sounds as sounds rather than as members of the sound system by enclosing the symbols within square brackets, like this: [t].

Η ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ΤΙΘΕΤΑΙ πολλάκις τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ὁ Καθηγητὴς ὁ διδάσκων τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ εἰς τὴν τάξιν τὴν μητρικὴν γλῶσσαν ἢ ὄχι. Τὸ θέμα δὲν εἶναι τόσον εὔκολον, ἂν καὶ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποφαίνονται δογματικῶς, ἄλλοι μὲν ὑποστηρίζοντες ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις τῆς μητρικῆς μας γλώσσης, ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ χρῆσις ταύτης ἀποβαίνει ὀλεθρία διὰ τοὺς σπουδαστάς.

Προσωπικὰ δὲν ἀνήκω εἰς τὰ ἄκρα καὶ συνεπῶς θὰ προσπαθήσω νὰ ἐκφέρω τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμην μου σύμφωνα μὲ τὰς ἰδικάς μου δοξασίας, χωρὶς νὰ ἔχω τὴν πρόθεσιν νὰ θεωρηθῶ ὡς ἀντιδραστικός, ἰδίως εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν (μετὰ σθένους μάλιστα μερικοί) ὅτι ἡ καλλιτέρα μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ἡ Ἄμεσος (Direct method), ἄνευ δηλαδὴ καὶ τῆς ἐλαχίστης παρεμβολῆς ἐπεξηγήσεων εἰς τὴν μητρικήν μας γλῶσσαν.

Ὀφείλω πρωτίστως νὰ καταστήσω σαφὲς ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν, ἴσως μάλιστα μετὰ φορτικότητος ἐνίοτε, ὅπως οἱ σπουδασταὶ χρησιμοποιοῦν τὴν ἀγγλικὴν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εἰς τὴν τάξιν ἢ καὶ ἀποκλειστικῶς αὐτὴν χωρὶς νὰ κάμουν οὐδόλως χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρι τοῦ νὰ καθιστάμεθα ἀπόλυτοι, μὴ λαμβάνοντες οὐδόλως ὑπ' ὄψιν τὰς εἰδικὰς συνθήκας καὶ περιπτώσεις, ὑπάρχει μεγάλη, τεραστία ἀπόστασις.

Τὸ πρῶτον ἐρώτημα ὅπερ δέον νὰ θέσωμεν εἰς ἑαυτοὺς εἶναι: «Μπορεῖ ἕνας Ἕλλην σπουδαστὴς ποὺ πέφτει στὰ χέρια μας καὶ ποὺ ἔχομεν ἀναλάβει νὰ τοῦ διδάξωμε τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν, ἰδίως κατὰ τὰ πρῶτα στάδια, μὲ τὸ ἴδιον σύστημα ὅπως ἕνα Ἀγγλόπουλο ἢ ἕνα Ἀμερικανόπουλο;» Φυσικὰ ὄχι. Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι κάθε γλῶσσα ἔχει τὴν ἰδικήν της τεχνικὴν (εἰς τὴν γραμματικήν, εἰς τὴν διάρθρωσιν τῶν προτάσεων, εἰς τὴν χρῆσιν τῶν χρόνων τοῦ ρήματος κλπ.), στὸ Ἀγγλόπουλο καὶ στὸ Ἀμερικανόπουλο ὅλες αὐτὲς οἱ ἰδιοτυπίες τῆς γλώσσης ἔρχονται μόνες των μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, καθὼς ἀκούει συνεχῶς τοὺς γονεῖς του καὶ ζῇ γενικὰ στὸ ἰδικόν του ἄμεσον περιβάλλον. Πῶς θὰ γίνῃ μὲ τὸν Ἕλληνα σπουδαστὴν συνεπῶς, ἂν δὲν τοῦ ἐξηγήσωμεν ὡρισμένας ἰδιοτυπίας ποὺ ἔχει ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα; Π.χ. Ὁ σπουδαστὴς τῆς Ἀγγλικῆς, εἴτε εἶναι μαθητὴς ἀκόμη, εἴτε ἐνήλιξ ἀποπερατώσας τὰς Ἑλληνικάς του σπουδάς, καὶ οὐδέποτε ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν Ἀγγλικήν, γνωρίζει κάλλιστα ὅτι «ὁ κ. Smith διδάσκει κάθε μέρα», ὅτι «αὐτὴ τὴ στιγμὴ διδάσκει», ὅτι «διδάσκει ἐδῶ καὶ τρεῖς ὧρες χωρὶς διακοπή», ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ξέρῃ ὅτι «Mr. Smith teaches every day», «Mr. Smith is teaching now», «Mr. Smith has been teaching for three hours without a break». Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι χρειάζεται ὁ συσχετισμὸς μὲ τὴν μητρικήν μας γλῶσσαν διὰ νὰ ἐννοήσῃ πλήρως ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τί ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὸν σπουδαστὴν τῆς Ἀγγλικῆς ἡ μητρική του γλῶσσα, ἡ Ἑλληνικὴ δηλαδή, εἶναι βοήθημα εἴς τινας περιπτώσεις, ἀλλὰ καὶ πηγὴ πολλῶν δυσκολιῶν διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ξένης γλώσσης, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τοὐλάχιστον εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν Ἑλληνικῶν συνηθειῶν καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἰδιωμάτων. («I haven't sesn John for a long time», «I have been here for 3 months», λέγει ὁ Ἄγγλος· πῶς θὰ μπορέσῃ νὰ τὰ ἀποδώσῃ αὐτὰ ὁ Ἕλλην, ἂν δὲν τοῦ ἐξηγήσωμεν σαφῶς ὅτι ταῦτα ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ «ἔχω πολὺ καιρὸ νὰ ἰδῶ τὸν Γιάννη», «εἶμαι (εὑρίσκομαι) ἐδῶ ἀπὸ τριμήνου». Ὁ εὐσυνείδητος Ἕλλην σπουδαστὴς ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ πρῶτα του ἀκόμη βήματα βλέπει ὅτι ἡ μητρική του γλῶσσα ὁμοιάζει κάπου, ἀλλὰ διαφέρει ριζικὰ ἀλλοῦ ἀπὸ τὴν Ἀγγλικήν, δέον νὰ ἐννοήσῃ σαφῶς ὅτι, εἰς περιπτώσεις ὡς αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι, συνήθειαι κτηθεῖσαι κατὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς μητρικῆς του γλώσσης, ποὺ τοῦ ἔρχονται στὸ μυαλὸ τελείως αὐθόρμητα, ὀφείλουν ν' ἀποβληθοῦν καθόσον ἤδη, ὅτε οὗτος μανθάνει τὴν ξένην γλῶσσαν, δὲν ἰσχύουν. Καὶ ἐὰν τώρα, εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ στάδιον τῶν σπουδῶν ὁ καθηγητὴς δὲν ἐξηγήσῃ σαφῶς τὰς διαφοράς, χρησιμοποιῶν τὴν Ἑλληνικήν, θὰ εἶναι πολὺ δύσκολον — ἂν μὴ ἀδύνατον — νὰ ἐκριζώσωμεν βραδύτερον τὰ ἐσφαλμένως παρ' αὐτοῦ κτηθέντα. Καθῆκον ὅθεν τοῦ καθηγητοῦ εἶναι νὰ τονίσῃ μετ' ἐμφάσεως, κατὰ τὰ πρῶτα μάλιστα στάδια, τὰς ὁμοιότητας καὶ τὰς ἀνομοιότητας τῶν δύο γλωσσῶν. Μέγαν ρόλον φυσικὰ παίζει ἐν προκειμένῳ καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασία ἑνὸς ἑκάστου σπουδαστοῦ, ἤτοι ἡ ἱκανότης του ν' ἀπορροφᾷ καὶ νὰ ἀφομοιώνῃ εὐχερῶς μίαν ξένην γλῶσσαν, καθὼς καὶ ἡ ὁμοιογένεια ἐν γένει τῆς τάξεως ὡς συνόλου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι καὶ εἰς περιπτώσεις ἀκόμη κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν μίαν τάξιν ἀπαρτιζομένην ἀπὸ ἰδιοφυΐας εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν τάξει ὡς σκοπὸν νὰ κάμωμεν ἐλαχίστην χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἢ καὶ καθόλου, ὑπάρχει πάντοτε εἰς τὸ ὑποσυνείδητον ἡ ἀκατάσχετος ἐπιθυμία τῆς συσχετίσεως καὶ ἀποδόσεως διὰ τῆς μητρικῆς τῶν ὅσων κατὰ τὰ πρῶτα του βήματα μανθάνει ὁ σπουδαστής. Καὶ ἀκριβῶς ἐδῶ δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὸν σπουδαστὴν νὰ πέσῃ εἰς τὴν παγίδα τοῦ «στραβοῦ δρόμου» ἰδίως τὸν νεαρὸν σπουδαστήν, διότι ὁ ἐνήλιξ, ὁσονδήποτε ἀδίδακτος καὶ ἂν εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως ξένης γλώσσης, ἔχει ἐν τῇ διαδρομῇ τοῦ βίου του, καὶ ὑποσυνειδήτως ἀκέμη, σχηματίσει ὡρισμένην ἀντίληψιν περὶ τῆς φύσεως τῆς ξένης γλώσσης τὴν ὁποίαν θέλει νὰ μάθῃ.

Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι διδάσκοντες μίαν ξένην γλῶσσαν, τὴν Ἀγγλικὴν συγκεκριμένως, δὲν διδάσκομεν ἀριθμητικὴν ἢ ἱστορίαν ἢ γεωγραφίαν κλπ., θὰ ἴδωμεν πόσον ὠφέλιμος μᾶς εἶναι ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς (εἰς τὰς τάξεις Α καὶ Β ὁπωσδήποτε) μὲ μειουμένην φυσικὰ προοδευτικῶς ἔντασιν.

Διατείνονται πολλοί, ὅτι ἀπὸ τὰ πρῶτα στάδια ἀκόμη ὁ σπουδαστὴς πρέπει διὰ τῆς ἀκοῆς καὶ μόνον ν' ἀντιγράφῃ τὶς γλωσσικὲς συνήθειες τοῦ διδασκάλου. Νὰ ἐξαναγκασθῇ δηλαδὴ ν' ἀντιγράφῃ τὸ «μοντέλο». Ὀρθῶς, ἀλλὰ τὸ «μοντέλο» ποὺ νοιώθει, ὄχι ποὺ βλέπει καὶ ἀκούει μόνον ἀπαθῶς, χωρὶς καμμίαν ἐξήγησιν εἰς τὴν μητρικήν του γλῶσσαν. Μὰ θὰ μοῦ πῆτε ὅτι ἡ συχνὴ ἐπανάληψις εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ κάμῃ κτῆμα του ὁ σπουδαστὴς τὶς γλωσσικὲς ἰδιοτυπίες τῆς Ἀγγλικῆς. Ναί, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αὐτὸ ποὺ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔχει μάθει σωστὰ ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Πῶς εἶναι δυνατὸν π.χ. νὰ δώσωμεν εἰς τὸν σπουδαστὴν νὰ καταλάβῃ σαφῶς, χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν Ἑλληνικήν, ἐκφράσεις ὡς αἱ: α) «Thanks to you, he...» (χάρις σ' ἐσᾶς...), β) «Will you do me a favour?» (μοῦ κάνετε μία χάρη;), γ) «I'll do it for your sake» (θὰ τὸ κάνω πρὸς χάριν σας), δ) «If you run fast, you may lose your breath» (ἐὰν τρέξῃς γρήγορα, θὰ σοῦ κοπῇ ἡ ἀνάσα, ε) «petrol is sold by the gallon» (ἡ βενζίνη πωλεῖται μὲ τὸ γαλλόνι, στ) «I've changed my mind» (ἄλλαξα γνώμη).

Ἀλλ' ὁ συσχετισμὰς τῆς Ἀγγλικῆς μὲ τὴν Ἑλληνικὴν

Εἰδήσεις γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκπαίδευσιν

◆ Θὰ συνέλθῃ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον Παιδείας

Σύγκλησις, διὰ πρώτην φοράν, τοῦ πολυμελοῦς Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Παιδείας, ὑπ ὀτοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Κασιμάτη, θὰ γίνῃ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1963, πρὸς συζήτησιν ὡρισμένων κεφαλαιώδους σημασίας θεμάτων τῆς παιδείας καὶ προτάσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Κασιμάτης θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τὰς ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας κατέληξε σχετικῶς μὲ τὴν κατάργησιν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν καὶ τὴν ἀντικατάστασίν των δι' ἄλλου καλυτέρου καὶ δικαιοτέρου τρόπου εἰσαγωγῆς. Ἐπίσης θὰ θέσῃ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουίου τὸ θέμα τῶν παρατηρουμένων ἐλλείψεων εἰς μαθητὰς φυσικῆς καὶ μαθηματικῶν, καθὼς καὶ τόν, κατὰ τὴν ἄποψίν του, καλύτερον τρόπον ἀντιμετωπίσεώς του.

Ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ θὰ διεξαιχθῇ μακρὰ καὶ διεξοδικὴ συζήτησις, εἰς πολλὰς συνεδριάσεις, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προκύψουν πολύτιμα συμπεράσματα, πιθανώτατα δὲ τὰ ζητηθησόμενα θέματα νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ εἰς δημοσίαν συζήτησιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου.

◆ Τὸ ἐργοστάσιον ἐποπτικῶν ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας

Ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ νεοκατασκευασθέντος τμήματος τοῦ ἐργοστασίου ἐποπτικῶν ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Εἰς αὐτὸ ἐγκατεστάθησαν τὸ ἐφαρμοστήριον, μία πλήρης μεγάλη αἴθουσα δοκιμῶν καὶ πειραμάτων ἐκτάσεως 100 τ.μ. περίπου, μία αἴθουσα κινηματογραφικοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἠχοληψίας καὶ ἓν ἐργαστήριον ἐπινικελωτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινε πλήρης ἀνανέωσις τῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐπίσης ἐτέθησαν εἰς λειτουργίαν τὰ 3 νεοαγορασθέντα μηχανήματα, διὰ τῶν ὁποίων συμπληροῦται ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ ἐργοστασίου. Ἐν τῷ μεταξὺ συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι συμπληρώσεως καὶ νέου τμήματος τοῦ ἐργοστασίου, αἱ ὁποῖαι ἐλπίζεται νὰ περατωθοῦν τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον, ὁπότε τὸ ἐργοστάσιον θὰ δύναται νὰ καλύψῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας.

◆ Πρότυπον γερμανικὸν σχολικὸν συγκρότημα εἰς Ἀθήνας

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.— Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁμοσπονδιακὴ διεύθυνσις ἀνοικοδομήσεως Βερολίνου προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὸ καλύτερον σχέδιον ἀνεγέρσεως γερμανικοῦ σχολικοῦ συγκροτήματος εἰς Ἀθήνας, τὸ ὁποῖον θὰ καταστῇ κέντρον τῶν γερμανικῶν σπουδῶν διὰ τὸν χῶρον τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ποὺ θὰ χρηματοδοτηθῇ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως, περιλαμβάνει τὴν ἀνέγερσιν γερμανικοῦ νηπιαγωγείου, δημοτικοῦ σχολείου διὰ 200 παιδία, γυμνασίου διὰ 750 περίπου μαθητὰς μὲ γερμανικὸν καὶ ἑλληνικὸν τμῆμα, ὡς καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους χώρους ἑνὸς συγχρόνου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος, ἤτοι αἴθούσας τελετῶν, ἀθλημάτων καὶ γυμναστικῆς, κατοικιῶν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ προσωπικόν, γυμναστήριον καὶ οἰκοτροφεῖον διὰ 60 μαθητάς. Ἡ σχετικὴ δαπάνη προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 6 ἑκατομμύρια μάρκων.

◆ Ἀπαιτοῦνται προσόντα γλωσσομαθείας διὰ τοὺς εἰσηγητὰς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης θὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν ὀκτὼ νέων θέσεων εἰσηγητῶν τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας του, δι' ἀπ' εὐθείας διορισμοῦ καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐμμίσθων παρέδρων παρὰ πρωτοδίκαις ἢ παρ' εἰσαγγελίαις, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμπληρώσει ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας. Διὰ τὸν διορισμὸν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ πλήρης γνῶσις μιᾶς ἐκ τῶν γλωσσῶν Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἰταλικῆς. Σχετικὴ διάταξις περιελήφθη εἰς τελευταῖον νομοθετικὸν διάταγμα.

◆ Ἀμερικανοὶ καθηγηταὶ εἰς δημόσια γυμνάσια ξένων γλωσσῶν

Δώδεκα Ἀμερικανοὶ καθηγηταί, ὑπότροφοι τοῦ προγράμματος «Φουλμπράϊτ», διδάσκουν εἰς τὰ τμήματα ξένων γλωσσῶν ἐννέα γυμνασίων μερίμνῃ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος Ἑλλάδος. Ἐκ τούτων ἀνὰ δύο διδάσκουν εἰς τὰ γυμνάσια Ἁγίας Παρασκευῆς, Γ΄ Θηλέων Θεσσαλονίκης, Β΄ Θηλέων Πατρῶν καὶ ἀνὰ εἷς εἰς τὰ γυμνάσια Ε΄ Θηλέων Ἀθηνῶν, Θηλέων Βόλου, Θηλέων Ἰωαννίνων, Θηλέων Καβάλας καὶ Θηλέων Καλαμάτας.

Οἱ Ἀμερικανοὶ καθηγηταὶ ἔχουν πλήρη δικαιώματα βαθμολογίας καὶ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ συλλόγου καθηγητῶν ἑκάστου γυμνασίου πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων.

χρειάζεται καὶ ὅταν ἔχωμεν ὁμοιότητας, ὅπως π.χ. : α) «In 1821 in a life and death struggle, the Greeks...» (τὸ 1821 σ' ἕναν ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου οἱ Ἕλληνες...), β) «the dictator fearing that his subjects would take up arms...» (ὁ δικτάτωρ φοβούμενος ὅτι οἱ ὑπήκοοί του θὰ ἔπαιρναν τὰ ὅπλα...), γ) «by fire and sword (διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου), δ) «the building which cauht fire...» (τὸ κτίριον ποὺ ἔπιασε φωτιά)...

Συμπέρασμα : Χωρὶς νὰ θέλω νὰ εἶμαι ἀπόλυτος, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω, ὅτι συνηγορῶ ὑπὲρ τῆς χρήσεως τῆς μητρικῆς μας γλώσσης κατὰ τὰ πρῶτα στάδια (τούλάχιστον εἰς τὴν Α καὶ Β τάξιν) καὶ ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται, μὲ μειουμένην συνεχῶς ἔντασιν, ὅπως ἀνέφερα καὶ ἀνωτέρω, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἔχωμεν ἀργότερον ἕναν σπουδαστὴν τέλειον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἕτοιμον ν' ἀφομοιώνῃ χωρὶς νὰ κάνῃ χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς, παρὰ μόνον σπανιώτατα, ἐκτὸς βεβαίως ἂν πρόκειται διὰ τὸ μάθημα τῆς μεταφράσεως.

Μόνον διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς δύναται ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἄσκοπος σπατάλη χρόνου, καὶ μόνον ἔτσι θὰ μπορῇ ἀργότερα ὁ σπουδαστὴς νὰ λέγῃ «τὴν ξέρω τὴν γλῶσσα». Τί δηλαδή ; Ξέρει νὰ τὴν γράφῃ, νὰ τὴν διαβάζῃ, νὰ τὴν ὁμιλῇ, νὰ ἐννοῇ τοὺς ἄλλους ὅταν τοῦ ὁμιλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ νὰ συνεννοῆται μὲ αὐτούς.

Μὴν ξεχνᾶμε ὅμως καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ σπουδαῖο, ὅτι, δηλαδή, ἀπὸ τὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ὁ διδάσκων ἐξαρτᾶται καὶ τὸ τμήματα ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ. Καὶ ὅτι ὁ «καλὸς δάσκαλος» μπορεῖ νὰ ἔχῃ περίφημα ἀποτελέσματα οἱονδήποτε σύστημα καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ, διότι ἐν τελικῇ ἀναλύσει ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν θὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὴν τάξιν, διότι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τελεῖ ἐν γνώσει ὅλων τῶν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν παραγόντων, ὅπως π.χ. μόρφωσις τῶν μελῶν τῆς τάξεως, ὁμοιογένεια, εὐφυΐα κλπ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
Καθηγητὴς Ἀγγλικῆς

Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα & Σωματεῖα

◆ Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑνώσεως Ἱδρυτῶν Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. συνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ 8η ἔκτακτος Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Ἱδρυτῶν Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν, ἤτις περιλαμβάνει καὶ τὰς ἐπαγγελματικὰς σχολὰς καὶ ἰνστιτοῦτα ξένων γλωσσῶν. Τῆς συνελεύσεως προήδρευσεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ἰω. Θεοδώρου.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Θεοδώρου ηὐχαρίστησε τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἐξ ἐπαρχιῶν, ποὺ ὑπεβλήθησαν εἰς τοὺς κόπους ταξιδίου διὰ νὰ μετάσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Μεθ' ὃ ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῆς προσφυγῆς τῆς Ἑνώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 145211)8156 ἀποφάσεως τῆς 15.12.1961 τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας περὶ τῶν σχολῶν Μαθητείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, καὶ τῆς ὁποίας προσφυγῆς ἡ συζήτησις, ὁρισθεῖσα ἀρχικῶς διὰ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1962 ἀνεβλήθη διὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου 1963 τῇ αἰτήσει τοῦ Νομ. Συμβούλου ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ κατόπιν παρεμβάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας. Προσέθεσε δὲ ὁ κ. Θεοδώρου ὅτι, κατὰ πληροφορίας τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἑνώσεως, ὁ Εἰσηγητὴς τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας φέρεται ἀποδεχόμενος τὸ αἴτημα τῆς προσφυγῆς.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Κ. Ὀλύμπιος, παρέσχε σχετικῶς τὴν πληροφορίαν ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἣν συνέστησε ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας πρὸς ἐξέτασιν τοῦ θέματος τῶν σχολῶν Μαθητείας, καὶ εἰς ἣν μετεῖχε καὶ ὁ ἴδιος ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτικῶν σχολῶν, ὡς καὶ ἡ Τεχνικὴ Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Κα Νίκη Ἀντωνακάκη, ἡ Κα Ἀντωνακάκη προέτεινε συμβιβαστικὴν λύσιν, ἣν ὅμως δὲν ἀπεδέχθη ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Κόρπας (Πατρῶν) ἐζήτησεν ὅπως τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως καταβάλῃ προσπαθείας ἵνα ἀποκλεισθῇ ἡ ἵδρυσις νέων δημοσίων Τεχνικῶν Σχολῶν εἰς πόλεις ὅπου λειτουργοῦν ἱκανοποιητικῶς ἰδιωτικαὶ τοιαῦται, καὶ ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ ἐπέκτασις τῶν σχολῶν Μαθητείας εἰς εἰδικότητας αἵτινες καλύπτονται ὑπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν σχολῶν. Ὁ κ. πρόεδρος ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητηθῇ ἡ ἀπαγόρευσις ἱδρύσεως νέων τεχνικῶν σχολῶν, ὡς ἀντικειμένη πρὸς τὸν νόμον. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον αἴτημα, ἀνέφερεν ὅτι προέβη μετὰ τοῦ γεν. γραμματέως καὶ ἄλλων συμβούλων τῆς Ἑνώσεως εἰς σχετικὸν διάβημα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ προσπαθήσῃ ὅπως αἱ ἱδρυόμεναι νέαι σχολαὶ Μαθητείας περιλαμβάνουν μόνον εἰδικότητας μὴ ὑφισταμένας εἰς τὰς Ἰδιωτικὰς Τεχνικὰς Σχολάς.

Ὁ κ. Παρασκευόπουλος (Πύργου) ἀνεφέρθη εἰς σκανδαλώδεις παρεμβάσεις καὶ ἐνεργείας τοῦ ἐν Πύργῳ Ἐπόπτου Ἐργασίας, διὰ τὰς σχολὰς Μαθητείας, καὶ ἐζήτησεν ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μὴ ἐγκαταλείψῃ ἐν προκειμένῳ τὰς ἰδιωτικὰς σχολὰς εἰς τὴν τύχην των. Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιδιωχθῇ συνάντησις μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Παιδείας, εἰς ἣν νὰ παρευρεθοῦν καὶ μέλη τῆς Ἑνώσεως, καὶ δὴ τὰ ἐξ ἐπαρχιῶν, δεδομένου ὅτι αἱ ἰδιωτικαὶ καὶ σωματειακαὶ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ἐκπροσωποῦν δύναμιν 40.000 περίπου μαθητῶν. Ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Σπ. Χαμπάκης, διηυκρίνησεν ὅτι εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ἑνώσεως περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ ξένων γλωσσῶν ἀριθμοῦσαι ἑτέρας 50. 000 περίπου σπουδαστῶν. Τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως ἐξέφρασαν ἐν τούτῳ τὴν ἱκανοποίησίν των.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ πρόεδρος κ. Θεοδώρου ἀνεφέρθη εἰς τὸ δημιουργηθὲν ζήτημα τῶν καθηγητῶν τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, εἰς τὰς ἐκ μέρους αὐτῶν γενομένας δημοσιεύσεις εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον καὶ τὴν «Ἠλεκτρεμπορικήν», ὡς καὶ εἰς σχετικὸν διάβημά των πρὸς τὸν Γεν. Διευθυντὴν Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Δ. Κορωναῖον, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ὡς ἄνω καθηγηταὶ ὑπέβαλον διάφορα αἰτήματα. Κατόπιν τούτου, ὁ κ. Κορωναῖος, συνεκάλεσεν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ κοινὴν σύσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν Ἕνωσιν ἐξεπροσώπησαν οἱ κ.κ. Θεοδώρου, Ὀλύμπιος καὶ Παρασκευόπουλος, τὰς σωματειακὰς σχολὰς οἱ κ.κ. Λαδόπουλος καὶ Γκόγκας (Θεσ)νίκης) καὶ τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν τεχνικῶν σχολῶν ὁ πρόεδρος αὐτῶν κ. Λοβέρδος. Ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου παρέστη ὁ Σύμβουλος τοῦ ΑΣΕΠ κ. Νικ. Μποχλόγυρος. Τελικῶς κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Γκόγκα καὶ Λοβέρδου, ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ εἰσηγηθῇ σχετικῶς. Παραλλήλως, ἡ Ἕνωσις προέβη εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν δημοσιευθέντων δι' ἄρθρου εἰς τὴν «Ἠλεκτρεμπορικήν».

Ἀκολούθως, ὁ κ. Θεοδώρου ἀνέφερεν ὅτι διὰ δημοσιευθείσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, κατηργεῖτο τὸ μέχρι σήμερον ἰσχύσαν σύστημα ἀποκτήσεως διπλώματος ραδιοτηλεγραφητοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπόφοιτοι τῶν σχολῶν δὲν θὰ εἶχον τὸ δικαίωμα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1962 νὰ ἀποκτήσουν δόκιμον ὑπηρεσίαν, καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ προσέλθουν εἰς ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου. Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ συνεπήγετο αὐτομάτως τὴν κατάργησιν τῶν ἀντιστοίχων σχολῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Ἕνωσις προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, συγχρόνως δὲ προέβη εἰς σχετικὰ διαβήματα πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Παιδείας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Κατόπιν δὲ ἐντόνου ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτιλίας, ἡ μνημονευθεῖσα ἀπόφασις κατηργήθη διὰ νεωτέρας τοιαύτης τῶν δύο Ὑπουργῶν, δι' ἧς ἐπανεφέρθησαν ἐν ἰσχύι αἱ παλαιαὶ σχετικαὶ διατάξεις.

Ὁ κ. πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν ἐπίσης ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἐζήτησε δι' ἐγγράφου του ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Ἀμύνης ὅπως ὁ θεσμὸς ἀναβολῆς κατατάξεως τῶν ἀποφοίτων τῶν σχολῶν Ραδιοτηλεγραφητῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας πρὸς συμπλήρωσιν θαλασσίας ὑπηρεσίας ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἰδιωτικὰς σχολάς.

Τέλος, ὁ κ. πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 234)28.8.62 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας περὶ τῆς παρεχομένης εἰς τὰς Τεχνικὰς Σχολὰς εὐχερείας ὅπως ἀγοράσωσι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τιμὰς παλαιοῦ σιδήρου κατ' ὀκᾶν παλαιὰ μηχανήματα καὶ ἐξαρτήματα ἅτινα ἀντικαθίστανται παρὰ τῶν βιομηχανιῶν, καὶ τὰ ὁποῖα ἠχρηστεύοντο μέχρι σήμερον παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐζήτησε δὲ ὁ κ. Θεοδώρου ὅπως τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως ὑποβάλουν πρὸς αὐτὴν πίνακα τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὰς σχολάς των μηχανημάτων.

Μεθ' ὃ ἐκήρυξε τὸ πέρας τῆς Γεν. Συνελεύσεως, οἱ δὲ παρόντες ἐξέφρασαν πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον εὐχαριστίας διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας του.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰταλικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τὸ 1963

Τὸ Ἰταλικὸν Ἰνστιτοῦτον κατὰ τὸ ἔτος 1963 θὰ παρουσιάσῃ ἕνα πρόγραμμα ἄκρως ἐνδιαφερουσῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων. Τὸ πρόγραμμα, μεταξὺ ἄλλων, περιλαμβάνει : 1) Ἔκθεσιν συγχρόνων μωσαϊκῶν τῆς Ραβέννας. 2) Ἔκθεσιν ἀντιγράφων Τέχνης. 3) Συναυλίαν τοῦ διακεκριμένου πιανίστα Ρίμπολι. 4) Ἐμφάνισιν τοῦ περιφήμου «Τρίο» τῆς Ρώμης. 5) Συναυλίαν τοῦ παγκοσμίου φήμης σεξτέττου τοῦ Μιλάνου. 6) Συναυλίαν μὲ τὴν βιολονίστα Λίνα Λάμα. 7) Ἐμφάνισιν τῆς διεθνοῦς φήμης χορωδίας τῶν «Καντερίνι» τοῦ Νικάστρο. Ἐν συνεχείᾳ στὰ πλαίσια τῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰνστιτούτου περιλαμβάνεται σειρὰ διαλέξεων Ἰταλῶν καὶ Ἑλλήνων καθηγητῶν περὶ τῆς «Μάγκνα Γκρέτσια» (Μεγάλης Ἑλλάδος). Πρόκειται διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ κύκλου ὁμιλιῶν ποὺ ὠργανώθησαν τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ Ἰταλικὸν Ἰνστιτοῦτον καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἀνεπτύχθησαν θέματα ἀρχαιολογικά, ἱστορικά, φιλοσοφικά, ἀφορῶντα τὸν πολιτισμὸν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος (Σικελίας). Μεταξὺ ἄλλων περὶ τῆς «Μεγάλης Ἑλλάδος» θὰ ὁμιλήσουν οἱ διακεκριμένοι καθηγηταὶ Μπεκκάτι, καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας Ἀρχαίας Τέχνης, Ντὲ Φραντσίσι, Κοντρέλλι κ.ἄ. Τέλος, ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα θὰ εἶναι ἡ σειρὰ τῶν διαλέξεων τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἰταλικῆς Φιλολογίας εἰς τὰ Πανεπιστήμια Νεαπόλεως καὶ Ἀθηνῶν Σαλβ. Μπατάλλια, ποὺ θὰ ἔχουν ὡς θέμα τὸν Φώσκολον.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

◆ Ὁ νέος Διευθυντὴς Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ὁ μέχρι τοῦδε Διευθυντὴς τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου κ. Κ. Σβορῶνος, εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κεντρ. Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ὡρίσθη Διευθυντὴς τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

◆ Τιμητικὴ ἐκλογὴ ἕλληνος ἐκπαιδευτικοῦ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρόδου κ. Θ. Χαραλαμπίδης συμμετέσχεν εἰς τὸ ἐφετεινὸν συνέδριον τῆς Παγκοσμίου Συνομοσπονδίας τῶν Ὀργανώσεων τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν Στοκχόλμην. Κύριον θέμα τοῦ συνεδρίου ἦτο «Ἡ ἀγωγὴ εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς τεχνικῆς». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν παρέστησαν καὶ ὡμίλησαν ὁ τέως Πρόεδρος τῶν Η.Π. Α. κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Σουηδίας κ. Ἐρλάντερ. Εἰς τὸ συνέδριον ἔλαβον μέρος ἐκπαιδευτικοὶ ἀπὸ 75 χώρας τοῦ κόσμου. Ὁ κ. Χαραλαμπίδης ἐπανεξελέγη πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἐπιμορφώσεως Ἐνηλίκων καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Ἀνωτάτων Παιδαγωγικῶν Σχολῶν.

◆ Νέοι καθηγηταὶ ξένων γλωσσῶν

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γρ. Κασιμάτη διωρίσθησαν ὡς ἀναπληρωταὶ καθηγητῶν ξένων γλωσσῶν 28 πτυχιοῦχοι φιλόλογοι καὶ θεολόγοι.

Οἱ ἀνωτέρω καθηγηταὶ εἶναι ἀπόφοιτοι τῶν σεμιναρίων ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης, τὰ ὁποῖα ὠργανώθησαν ὑπὸ τοῦ Βρεταννικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος καὶ τῆς γαλλικῆς πρεσβείας.

PRONUNCIATION TEACHING

◆ *From page 50*

two separate noises. There is a phonetic difference. Manolis may not be paying attention and may not notice any difference. But even if he is made to hear the difference he will say that, as far as his own language is concerned, the difference is just not significant at all; it is n o n - p h o n e m i c.

The Englishman hears the same noises, the same objective, physical difference and he tells us that one of these words means that some person moved his hands while the other word means that somebody moved his jaws. There is, we have seen, one-objective phonetic difference. One nervous system makesno overt response to this difference. To this nervous system it is just a phonetic difference, no more. The other nervous system, which has been conditioned differently, responds to the difference. To this second nervous system the phonetic difference is also a p h o n e m i c difference.

Rather than hurry off it would be good to recapitulate from another point of view. There are three words involved here :

beat (English)
μπὶτ (Greek)
bit (English).

If in speaking, Manolis used a close approximation of the English **ea** sound in the word **beat**, but used the tip of his tongue in a Greek way as in μπὶτ instead of his glottis (as I normally do in the sentence **I beat the dog**) to pronounce the **t**, the Englishman would understand him.The Englishman would just not notice the difference between the two **t**'s. But even if it were pointed out to him and he was able to hear it, he would make a comment similiar to the one Manolis made about the vowel sounds of **beat** and **bit**. The difference, he would say, between my glottal stop **t** and Manolis's tongue-tip **t** is just not important.

But if in trying to pronounce **beat** Manolis took uot only the **t** of μπὶτ but also the vowel sound of the Greek word, then he might be heading for trouble, for, as we saw before, the effect on the Englishman's nervous system may be the wrong one.

The moral of this little fable is that teachers should not waste time trying to teach Manolis to pronounce any of the **t**'s in their bag of tricks,* and that they should labor day and night giving him practice in pronouncing the vowels of **beat** and **bit** correctly. This principle of combining economy of effort with concentration on weak points should not be restricted in its application merely to the sounds just discussed, but, as I illustrate later on, it should be extended to the treatment of all the phonemes in the sound system.

(Continued in the next issue)

* In the next issue I will comment on the one variant of /t/ that needs some attention.

Ἡ δευτέρα Κεντρικὴ Σχολὴ τοῦ **I.A.S.** *εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας - Χαρ. Τρικούπη 18. Περιλαμβάνει αἴθούσας διδασκαλίας, αἴθουσαν διαλέξεων, κινηματογραφικῶν προβολῶν, ἀναγνωστήριον, κεντρικὴν θέρμανσιν, ἀνελκυστῆρας κ.λ.π.*

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΔΡΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 5γ — ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 620.180 — 614.949 — 616.328 — 621.276 — 614.492